

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTEN TUXEN.

SAMLEDE EFTER ÆLDRE FAMILIEOPTEGNELSER OG MEDDELELSER
FRA FAMILIENS MEDLEMMER

VED

NICOLAI ELIAS TUXEN,

FHV. DIREKTØR VED ORLOGSVÆRFETET.

TRYKT SOM MANUSKRIFT.

KJØBENHAVN.

THIELES BOGTRYKKERI.

1888.

SLÆGTEN TUXEN.

SAMLEDE EFTER ÆLDRE FAMILIEOPTEGNELSER OG MEDDELELSER
FRA FAMILIENS MEDLEMMER

VED

NICOLAI ELIAS TUXEN,

FHV. DIREKTØR VED ORLOGSVÆRFETET.

TRYKT SOM MANUSKRIFT.

KJØBENHAVN.

THIELES BOGTRYKKERI.

1888.

Slægten Tuxen.

Den Slægt Tuxen, hvorom der handles i det følgende, har det ikke været muligt med Sikkerhed at føre længere op i Tiden end til *Søren Pedersen Tuxen*. Hans Fødselsdag kjendes ikke, men 1661 blev han Sognepræst til Asminderød og Grønholt, Frederiksborg Amt, og døde 1678. Det er rimeligt, at han var Søn af *Peder Lauritsen Tuxen*, der var født i Kjøbenhavn, og 1639 blev kaldet til Sognepræst for Værløse, Smørum Herred, Kjøbenhavns Amt, hvor han døde 1649. Forøvrigt levede samtidig med ham en anden Peder Lauritsen Tuxen, der var født i Flensborg, og som 1631 blev Sognepræst til Øster Egesborg i Præstø Amt, hvor han døde 1649.

[En noget ældre Slægt Tuxen, der ikke synes at staa i Forbindelse med Søren Pedersen Tuxen, nævnes dog her for Fuldstændigheds Skyld: Jens Andersen Tuxen var omtrent 1550 Kapellan ved Nicolai Kirke i Svendborg, blev 1550 Sognepræst til Vester Skjærninge og Ulbølle i Svendborg Amt, og døde 1604. En Søn af ham, Niels Jensen Tuxen, blev Faderens Eftermand, og døde 1613. En anden Søn, Anders Jensen Tuxen, blev 1585 Sognepræst til Tranekjær og Tollebølle paa Langeland, og døde 1629. En Søn af sidstnævnte Erik Andersen Tuxen var født i Tranekjær 1587, blev Student fra Odense Skole 1610, Rektor i Svendborg 1614, Cand. theol. 1616, resid. Cap. ved St. Knuds Kirke i Odense 1619; 1620 blev han Sognepræst for Erindlev og Olstrup paa Laaland, og døde 1642. En Broder til ham, Marcus Andersen Tuxen, født i Tranekjær 1601, blev 1638 Sognepræst til Danemare paa Laaland, og døde 1640. Denne Slægt synes ikke fortsat, men at være sluttet omtrent ved den Tid, Peder Lauritsen Tuxen nævnes].

Søren Pedersen Tuxen var gift med *Kirstine Johansdatter*. Der kjendes to Sønner af dette Ægteskab, nemlig:

Johan Sørensen Tuxen; om ham vides alene, at han 1707 blev kaldet til Sognepræst i Ramme, Ringkjøbing Amt.

Peder Sørensen Tuxen, f. ²²/₈ 1665 i Asminderød, † ¹/₆ 1737, * **Anna Cathrine Hansdatter Figenskov**, f. 1671, † 1757.

Han blev Student 1689 fra Frederiksborg Skole, Cand. theol. 1693, Sogne-

præst til Asminderød 1698, og derfra flyttet til Kornum og Løgsted i Viborg Stift.

Frugten af dette Ægteskab skal have været 7 Sønner og 7 Døtre, men det er kun faa af dem, om hvem noget vides, eller som have efterladt Børn.

En af Døtrene, Kirstine Marie, f. 1698, det ældste af Børnene, var gift med Sten Holger Hansen Bang, Sognepræst til Barløse, † 1752. Der kjendes ingen Børn af dette Ægteskab. En anden Datter, Edel Kathrine, f. 1720, det yngste af Børnene, var gift med Tøihusforvalter Tønnes Olsen. De skulle (efter Lengnich) have efterladt en Datter, Ane Kathrine, † 1801, gift med Johan Peter Juhl, † 1807; i dette Ægteskab var der 3 Børn.

Af Sønnerne haves Kundskab om de to følgende:

- Søren Pedersen Tuxen*, f. $\frac{3}{11}$ 1701, † $\frac{27}{1}$ 1771, * *Rebekka Bagger*, f. 1715, † 1781, u. B. Blev 1728 resid. Kap. for Hillerød og Herlev, 1738 Sognepræst til Vemmeløv og Hammerhøi i Sorø Amt, og samme Aar Provst i Slagelse Herred.
- Mandrup Pedersen Tuxen**, f. $\frac{13}{1}$ 1716, † $\frac{14}{5}$ 1760, * 1743 **Mette Olufsdatter Tønnesen**, f. 1720, † $\frac{22}{9}$ 1758.

Han blev Student fra Frederiksborg Skole 1736, tog Baccalaureus Grad 1739 og modtog derefter kongeligt Stipendium til at reise udenlands. Efter et Ophold af to Aar ved Universitetet i Halle blev han 1743 Lærer ved Garnisonsskolen i Kjøbenhavn. Den 20de Mai 1746 blev han beskikket til Kapellan ved Vor Frelzers Kirke paa Christianshavn, tog den 1ste Juni theologisk Embedsexamen, blev ordineret den 8de og holdt Indtrædelsesprædiken d. 12te s. M. Deres Børn vare:

- A. *Peder Mandrup Tuxen*, f. 1744. Blev Student 1766 fra Frederiksborg Skole og gik 1769 som Præst til Trankebar, efter hvilken Tid ikke haves Efterretning om ham.
- B. *Anne Kathrine*, f. 1746.
- C. *Hans Mandrup Tuxen*, f. $\frac{13}{3}$ 1748, † $\frac{8}{9}$ 1796, * 1773 *Adelid Margrete Møller*, f. $\frac{12}{3}$ 1743, † $\frac{1}{9}$ 1826, Datter af Silkefarver Johannes Møller i Aalborg og Johanne Knudsdatter Lund.

H. M. Tuxen blev Student 1768 fra Roeskilde Skole, studerede Theologi, men afbrød flere Gange Studeringerne for andre Planer, indtil han 1771 blev Hjælpepræst, først hos Hr. Vilhelm Wind i Skive, senere hos Hr. Thanning til Søndrup og Skolderup i Aalborg Amt. 1774 forlod han denne Virksomhed, var en Tidlang Skoleholder i Øverød, Kjøbenhavns Amt, og senere i Nyborg. 1782 blev han Degn i Heininge ved Slagelse og tilbragte der Resten af sit Liv.

Deres eneste Datter

- a 1. Mathilde Tuxen, f. $14/8$ 1774 i Usserød, † ... , * 1797 Guldsmed Haldor Hellesen, f. $16/10$ 1771, † $27/1$ 1830.

Børn af dette Ægteskab:

- a 2. Sivert Mandrup Hellesen, f. $26/1$ 1798, † 1834 eller 35.
 b 2. Hans Christian Hellesen, f. $22/4$ 1799.
 c 2. Johan Adolf Hellesen, f. $31/1$ 1801, † $27/7$ 1801.
 d 2. Margrethe Kirstine Hellesen, f. $6/3$ 1802, † ... , * Gravør Peter Christian Mønster, f. 1798.

D. *Ane Gertrud Tuxen*, f. $1/9$ 1749.

E. *Maria Tuxen*, f. 1751, † $1/1$ 1795, * 1, *Søren Hansen*, Kjøbmand i Nestved, u. B., * 2, *Rudolph Moth Mariager*, f. $1/1$ 1746, † $2/3$ 1810. Blev 1785 kaldet til Sognepræst for Mogenstrup og Nestelsø paa Sjælland, hvilket Embede han fratraadte 1807 paa Grund af Svagelighed.

Børn af dette Ægteskab:

- a 1. Mette Kirstine Mariager, f. $20/10$ 1780, † ... ugift.
 b 1. Søren Hansen Mariager, f. $28/3$ 1782, † $21/3$ 1810.

[Rudolph Moth Mariager havde 7 Sødskende, blandt hvilke Edel Marie Mariager var gift med Degnen Orsleff i Holte og havde tre Børn. Et af dem, Jens Peter Orsleff, var Læge og Apotheker i Narva i Rusland, og kom tilbage til Danmark omtrent 1830; et andet, Datteren Kirstine Margrete Orsleff var gift med Holger Andreas Wedsted, Sognepræst til Gislum og Testrup i Aalborg Amt, senere til Nørholm og Redstrup s. A.]

F. *Oluf Tuxen*, f. 1753, † ... ung.

G. **Elias Tuxen**, f. $24/11$ 1755, † $16/1$ 1807, * $23/8$ 1782 **Bergitte Regine Thielo**, f. $9/2$ 1754, † $29/10$ 1828, Datter af Organist og Orgelbygger i Roeskilde Nicolai Hendrich Thielo og Margrethe Stenberg.

Han blev Sekond-Lieutenant i Søetaten 1776, Premier-Lieutenant 1781, Kapt.-Lieutenant 1790, men fik alt 1796 Afsked med Pension paa Grund af Svaghed. Der fødtes i Ægteskabet syv Børn, nemlig sex Sønner og én Datter, og da der ikke var andre Midler til Familiens Underhold end hans Officersgage og senere Pension, vare de økonomiske Forhold meget trykkende, og det skyldtes næst Gud hans forstandige og dygtige Hustru, at Familien slog sig igjennem, og at Børnene nøde en god Opdragelse.

Det er fra ham, at den nuværende blomstrende Slægt Tuxen nedstammer og som omhandles i det følgende.

- I. **Peder Mandrup Tuxen**, f. $11/8$ 1783 i Kjøbenhavn, † $22/8$ 1838, * $6/2$ 1810
 Elisabeth Marie Simonsen, f. $9/9$ 1786 i Østerrisør i Norge, † $28/6$ 1867, Datter af Kjøbmand i Østerrisør Niels Simonsen og dennes første Hustru Magdalene Andrea Kraft.

[Se nærmere om denne Gren af Slægten: »Peder Mandrup Tuxen og hans Efterkommere« ved N. E. Tuxen, Kjøbenhavn 1883, trykt som Manuskript].

P. M. Tuxen blev Søkadet 1795, og udnævnt til Sek. Lt. i Søetaten $24/8$ 1800. Han blev strax kommanderet ombord i Linieskibet Neptunus, Kom. Kpt. L. Fisker, der hørte til en Eskadre af 8 Linieskibe, som krydsede i Sundet under Kommando af Kontreadmiral I. P. Wleugel, som Demonstration mod en engelsk Eskadre af samme Størrelse, der viste sig i Sundet. I Oktober blev han kommanderet til Fregatten St. Thomas, Vagtskib ved Helsingør. Den 2den April 1801 var han Adjutant hos Holmens Overekvipagemester, blev under Slaget sendt i et Ærinde til den Høistkommanderende, og var mod Slutningen af det, og efter det, beskjæftiget med at bringe de Saarede iland. I Mai s. A. var han atter paa Vagtskibet ved Helsingør, og i September reiste han til Norge for at bestyre Indrulleringstjenesten i Stavanger. Under Opholdet der modtog han Tilbud fra Admiralitetet om at studere til Erhvervelsen af én af de videnskabelige Poster, der da bleve oprettede ved Orlogsværftet, og tog som Følge deraf til Kjøbenhavn i April 1802 for at begynde sine Studeringer. I November 1805 underkastede han sig den fastsatte Examen i matematiske Videnskaber, valgte derefter det mekaniske Fag, og efter at have forberedt sig til dette, foretog han i 1806 en Reise i Sverig paa Admiralitetets Bekostning. Den 25de Juli 1807 tiltraadte han en Reise for sin videre Uddannelse, der var bestemt til at vare flere Aar. Han kom til Amsterdam den 11te August, men under Opholdet der indtraf Englands Overfald paa Danmark og Bombardementet af Kjøbenhavn, der medførte Afbrydelsen af hans Reise. Da der laa over 40 danske og norske Skibe i Amsterdam med henved 300 Søfolk, der paa Grund af Krigen ikke kunde seile, foreslog han Admiralitetet at lade ham føre disse Folk hjem over Land og udførte dette efter modtagen Ordre. I Marts 1808 gik han som Næstkommanderende med Briggen Fama til Nyborg, men blev kort efter sendt tilbage til Kiel for at tage Kommando over 4 Kanonbaade, med hvilke han gik til Nyborg og underlagde sig Kpt. Lt. Schönheyder, under hvem flere Kanonbaade sorterede. Han var Næstkommanderende paa den samlede Eskadre, og hans Broder N. H. Tuxen (II) Tredje Kommanderende. Denne Eskadre, i Forening med flere Kanonbaade, erobrede i August

1808 den engelske Orlogsbrig *The Tigress*. Kort Tid derefter blev han udnævnt til Chef for en Kanonbaadseskadre, der skulde samles ved Fladstrand (Frederikshavn). Den kom til at bestaa af 13 Baade, og dens Bestemmelse var især at beskytte Korntransporter til Norge. Den 5te April 1809 havde han en hæderlig og heldig Fægtning med en engelsk Fregat paa 24 Kanoner, som han angreb med 3 Kanonbaade, og som ilde tilretht maatte flygte til svensk Havn. Efter denne Træfning blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog. I August s. A. førte han Frederik den 6tes Svoger, Prins Fredrik af Hessen, til Norge, hvor han skulde være kommanderende General. Prinsen kom til Fladstrand den 13de August, og Tuxen seilede strax med ham i en gammel svensk Fiskerbaad for at undgaa de engelske Krydsere, og naaede Havn i Norge efter 44 Timers Seilads, under hvilken de kom igjennem en stor engelsk Konvoi. Midt i September reiste han tilbage gjennem Sverrig, med hvilket der da var Vaabenstilstand. Under hans Fraværelse havde hans oven nævnte Broder N. H. Tuxen, der en Tid lang var ansat under ham, havt det Held med en Del af Eskadren at erobre en engelsk Orlogsbrig, der var lagt som Fyrskib ved Skagen (denne Affaire er omhandlet nedenfor under II, N. H. Tuxen). I Begyndelsen af Januar 1810 reiste han til Norge, holdt Bryllup, og vendte med sin Hustru tilbage til Fladstrand. Han længtes imidlertid efter at komme til Kjøbenhavn for at fortsætte sine Studeringer, og opnaaede at blive afløst i Marts 1811, efter i 2¹/₂ Aar at have ført Kommando og udført den meget anstrengende Tjeneste ved Fladstrand med stor Dygtighed. Den 19de September s. A. blev han udnævnt til Inspektionsofficeer ved Orlogsværftets Dok paa Christianshavn, hvilken Tjeneste han beholdt i Forening med de andre Forretninger, der bleve ham paalagte, saalænge han levede, og som gav ham Bolig paa Dokken.

Han opnaaede vel foreløbig ikke Ansættelse i det Fag, for hvilket han havde uddannet sig, da man af Sparsommelighed lod Posten staa ubesat, men han var dog stærkt beskæftiget med Arbejder i mekanisk Retning; blandt andet var han Medlem af en Kommission, der behandlede Fabrikationen af Tougværk, og af en anden, der foretog Artilleriforsøg, hvorved han satte sig nøie ind i disse to Fag, der vare af stor Betydning m. H. t. den nye Flaade, som man stræbte at tilveiebringe. 1812—16 var han desuden Lærer i Matematik ved Søkadetakademiet. 1819—21 foretog han efter Ordre en Reise til Holland, Frankrig og England, paa hvilken det især var ham paalagt at søge Oplysning om Driften af Reberbaner og om nogle artilleristiske Spørgsmaal. Ved sin Hjemkomst blev han endelig d. 12/8 1821 ansat til at bestyre Mekanik-

og Hydraulikfaget ved Orlogsværftet, og, da Søtøimesteren, Kapt. Hensler var bleven svagelig og maatte trække sig tilbage, blev han den $21/4$ 1822 tillige udnævnt til midlertidig Søtøimester, hvilken Post han bestyrede til Udgangen af 1834. I begge disse Fag benyttede han sine Kundskaber og sjældne Evner med utrættelig Flid, til Gavn for den kongelige Tjeneste.

1829 blev han udnævnt af Kongen til at være én af de to Administratorer for Frederiksværk og Gods. Det var ikke noget ringe Arbeide, han derved paatog sig. Fabrikdriften var nemlig temmelig betydelig, omfattende et Krudtværk, der forsynede Hæren og tildels Flaaden, et stort Jern- og Metalstøberi, en Smedje med mekanisk Værksted m. m., og Godset var af Areal 15200 Td. Land, med 4 Kirker, 2 Hovedgaarde og omtrent 5000 Indbyggere. Værket var forfaldet og forgjældet, saa at Tuxen havde Brug for sin hele Energi for at bringe det nogenlunde paafode.

Foruden sin offentlige Virksomhed deltog Tuxen i flere private Foretagender, hvoriblandt kan nævnes Anlægget af Rysenstens Badeanstalt og Rosenborg Brøndanstalt. Han var ogsaa Medlem af den Komité, der i 1834 foranstaltede den første almindelige danske Industriudstilling, og hans Raad og Veiledning søgtes idelig i tekniske, mekaniske Anliggender.

Det sidste Arbeide, som det faldt i Tuxens Lod at udføre, var Bjergningen af den gamle Orlogsbrig Møen, der var strandet ved Helsingør i November 1837. Det lykkedes ham at faa Skibet af Grund og bugseret til Kjøbenhavn, men den Anstrengelse, han havde lidt ved Arbeidet, medførte en Sygdom, af hvilken han vel syntes helbredet et Par Maaneder derefter, men i Slutningen af Marts 1838 blev han ramt af et apoplektisk Anfald, der bortrev ham den 22de Marts i en Alder af kun $54\frac{1}{2}$ Aar.

P. M. Tuxen var noget over Middelhøide med en kraftig Legemsbygning. Han havde en fast Vilje, en høi Grad af Ordenssans, var af Naturen noget heftig, og kunde let blive oprirred, men forstod dog at beherske det varme Blod. Han var i Reglen alvorlig, men kunde dog ogsaa ryste Alvoren af sig, og var da munter i Kredsen af sin Familie og sine Venner. Han var en sand Familiefader, hans Families Velvære laa ham bestandig paa Hjerte, og han vaagede med Alvor over den talrige Børneflokk, der dog aldrig blev behandlet med Strengthed. Han var altid rede til at hjælpe og støtte hvem der trængte til hans Bistand, og var ihærdig til at se gjennemført, hvad han ansaa for Ret og Billighed.

a 1. **Nicolai Elias Tuxen**, f. $21/11$ 1810 i Fladstrand (Fredrikshavn), * $14/7$ 1838

Bertha Laura Giødwad, f. ^{18/11} 1815 i Aalborg, Datter af Kpt. Lt. i Søetaten Jens Berlin Giødwad og Judithe Kjellerup.

N. E. Tuxen flyttede med Forældrene til Dokken paa Christianshavn i September 1811. Blev Søkadet 1822 og Sek. Lt. i Søetaten ^{10/7} 1829. Han begyndte strax at studere Mathematik, men blev afbrudt deri ved i Mai 1831 at blive kommanderet til Briggen St. Jean, Kapt.-Lieut. Ch. Bodenhoff, paa Togt til Vestindien. Under Opholdet ved Øen medvirkede Briggens Besætning ved at dæmpe en Negeropstand paa den engelske Ø Tortola, og ved at standse en voldsom Ildsvaade, der ødelagde $\frac{1}{3}$ af Byen St. Thomas. Ved sin Hjemkomst fra dette Togt i August 1832 blev han ansat som Lærer i Mathematik og Navigation ved Søkadetakademiet, og deltog som saadan i flere af Kadetskibstogterne, samt gjorde desuden et Togt med Linieskibet Skjold i 1836. Samtidig studerede han de Videnskaber, der fordredes for at kunne opnaa Ansættelse i de videnskabelige Poster ved Orlogsværftet, underkastede sig den befalede Prøve i 1835, og studerede derefter Skibskonstruktion, saavel som Maskinlære og Vandbygning. $\frac{1}{4}$ 1838 blev han ved Faderens Død ansat som Inspektionsofficer ved Dokken paa Christianshavn. 1843—45 foretog han med kongeligt Stipendium en Reise til England, Nordamerika, Frankrig og Holland. Ved sin Hjemkomst tiltraadte han atter Tjenesten ved Dokken og Akademiet. ^{31/5} 1846 blev han udnævnt til at bestyre Mekanik- og Hydraulikfaget ved Orlogsværftet, fratraadte Lærerenposten, men vedblev Tjenesten ved Dokken, og $\frac{1}{4}$ 1864 fik han tillige Bestyrelsen af Skibsbyggeriet. Han bestyrede derefter den hele tekniske Virksomhed ved Orlogsværftet indtil 1880, da Hus- og Vandbygningen blev underlagt en særskilt Bestyrer, og $\frac{1}{4}$ 1883 søgte og erholdt han Afsked med Pension paa Grund af fremrykket Alder, nemlig i hans 73de Aar.

Den Tid han var i Værftets Tjeneste var rig paa Arbeider og Forandringer. Blandt de Arbeider, det faldt i hans Lod at gennemføre, kan nævnes Bygningen af en ny Dok paa Orlogsværftet, Fraflytningen af Gammelholm med dertil hørende Opførelse af Værksteder og Magasiner ved Nyholm, og Overgangen til at bygge Skibene af Jern.

Ved Siden af sin Virksomhed ved Orlogsværftet tog han Del i det politiske Liv. I 1848 blev han valgt i Kjøbenhavns 9de Valgkreds, Nyboder, til Medlem af Rigsforsamlingen. Senere var han Medlem af Folkethinget, dels for Christianshavn, dels for Frederiksværk, og blev i Folkethinget

valgt til Medlem af Rigsraadet efter Fællesforfatningen af 1854. Ved Mandatets Udløb i 1863 stillede han sig ikke paa ny, men blev i 1872 udnævnt til livsvarigt Medlem af Landstinget.

Ved Indvielsen af den ny Dok ¹⁸/₈ 1858 blev han udnævnt til Kommandør af Dannebrog, efter tidligere at have været udnævnt til Ridder og Dannebrogsmænd ¹⁰/₇ 1879, 50-Aars Dagen efter hans Udnævnelse til Sek. Lt., skjænkede Kongen ham Fortjenstmedaillen i Guld.

a 2. *Fudithe Tuxen*, f. ⁷/₇ 1839, Dokken paa Christianshavn, † ²¹/₈ 1862.

b 2. *Elisabeth Marie Tuxen*, f. ⁹/₂ 1842, Dokken paa Christianshavn, * ²⁸/₅ 1868, daværende Licentiat, senere Dr. theol., Professor theol ved Københavns Universitet *Carl Henrik Scharling*, f. ³/₅ 1836, Søn af Dr. theol., Professor theol. Carl Emil Scharling og Anna Petrea Abild Lund.

a 3. Emmy Cecilie Scharling, f. ¹⁹/₁₁ 1872, København.

b 3. Carl Emanuel Scharling, f. ³/₁ 1879, København.

c 3. Ingeborg Margrethe Scharling, f. ¹⁰/₉ 1883, København.

c 2. *Cecilie Tuxen*, f. ⁵/₄ 1844, Lille Kongensgade, Christianshavn, † ¹⁴/₈ 1872.

d 2. *Fens Peter Emil Tuxen*, f. ²⁸/₈ 1846, Dokken paa Christianshavn, * ²/₄ 1873 *Regitze Bertha Anna Gjødwad*, f. ⁴/₈ 1852 i Hamborg, Datter af Kjøbmand i Hamborg Lauritz Kjellerup Gjødwad (Broder ~~til~~ til N. E. Tuxens Hustru) og Cathrine Margrethe Jungersen.

J. P. E. Tuxen blev Søkadet 1861, var som saadan ombord i Fregatten Sjælland i Slaget ved Helgoland, d. ⁹/₅ 1864. Han bestod Akademiets Afgangsprøve i 1867, men da hans Hu stod til praktisk mekanisk Virksomhed, søgte han Afsked fra Flaadens Tjeneste. Han arbejdede derefter hos Burmeister & Wain i København, og tog i 1871 til England og Skotland for at uddanne sig videre. Efter at have arbejdet nogen Tid der, blev han opfordret af Maskinfabrikant Lange i Nakskov til at træde i Forbindelse med ham. Han kom til Nakskov ²⁸/₈ 1872, traadte 1873 i Kompagni med Lange, og efter at denne i 1875 havde trukket sig tilbage, har han styret Fabriken under Firma: »Tuxen & Hammerich«, idet Civilingeniør Holger Hammerich en Tid lang var i Kompagni med ham.

a 3. Anders Laurits Nicolai Tuxen, f. ²⁸/₆ 1874, Nakskov.

b 3. Bertha Cathrine Hedevig Tuxen, f. ²⁵/₄ 1878, Nakskov.

c 3. Ellen Tuxen, f. ³/₇ 1879, Nakskov.

- d 3. Elisabeth Tuxen, f. $\frac{8}{10}$ 1880, Nakskov.
- e 3. Laurits Tuxen, f. $\frac{22}{2}$ 1883, Nakskov.
- f 3. Emil Laurits Tuxen, f. $\frac{11}{10}$ 1885, Kjøbenhavn.
- g 3. Frederik Vilhelm, f. $\frac{1}{4}$ 1887, Kjøbenhavn.
- e 2. *Bertha Nicoline Tuxen*, f. $\frac{14}{11}$ 1847, Dokken paa Christianshavn.
Lægger sig efter Malerkunsten, har gjort gjentagne Ophold i Paris for at uddanne sig der, og udstillet Billeder paa Charlottenborg.
- f 2. *Julie Camilla Tuxen*, f. $\frac{19}{4}$ 1851, Dokken paa Christianshavn, * $\frac{31}{10}$ 1871 Dr. jur., Professor i Nationaløkonomi ved Kjøbenhavns Universitet *Hans William Scharling*, f. $\frac{22}{9}$ 1837, Broder til den under b 2 nævnte C. H. Scharling.
- a 3. Johannes Abild Scharling, f. $\frac{10}{8}$ 1880, Kjøbenhavn.
- b 3. Anna Judithe Petrea Scharling, f. $\frac{25}{5}$ 1887, Kjøbenhavn.
- c 3. $\frac{16}{5}$ 1888, Kjøbenhavn.
- g 2. *Laurits Regner Tuxen*, f. $\frac{9}{12}$ 1853, Dokken paa Christianshavn, * $\frac{6}{3}$ 1886 *Charlotte Pauline Ursule de Baisieux*, f. $\frac{5}{12}$ 1862 i Bryssel, Datter af Hr. Charles de Baisieux og Olympe van Calster.
Har gennemgaaet Kunstakademiets Skoler og senere uddannet sig som Kunstmaler ved længere Ophold i Udlandet, særlig i Paris.
- a 3. Bertha Olympe Paula, f. $\frac{11}{6}$ 1887, Bryssel.
- b 1. **Bergitte Regine Tuxen**, f. $\frac{5}{1}$ 1812, Dokken paa Christianshavn, † $\frac{20}{9}$ 1878.
- c 1. **Magdalene Andrea Tuxen**, f. $\frac{2}{7}$ 1813, Dokken paa Christianshavn, † $\frac{21}{4}$ 1881.
- d 1. **Georg Emil Tuxen**, f. $\frac{11}{12}$ 1814, Dokken paa Christianshavn, † $\frac{21}{9}$ 1885, * $\frac{23}{9}$ 1843 *Andrea Meyer*, f. $\frac{22}{6}$ 1817, Kjøbenhavn, Datter af Oberst i Artilleriet Andreas Meyer og Sophie Barth.
G. E. Tuxen blev Søkadet 1828, Sek. Lt. i Sætaten $\frac{22}{11}$ 1834. 1837—38 var han paa Togt til Vestindien med Orlogsbriggen St. Thomas Kpt. Lieut. Graah, paa hvilket Togt de udstode en heftig Orkan, under hvilken omtrent 40 Skibe forliste alene ved Øen St. Thomas. Efter at være kommen tilbage til Kjøbenhavn lagde han sig efter matematiske Videnskaber. 1842 forfremmedes han til Pr. Lt. og var samme Aar med Fregatten Thetis, Kpt. Zahrtmann i Middelhavet. 1846 var han paa Togt til Island med Briggen St. Croix, Kpt. Lt. E. Suenson, og blev ved sin Hjemkomst ansat som Lærer i Mathematik og Navigation ved Søkadet-akademiet, i hvilken Stilling han blev til 1854. 1848 var han med Fregatten Gefion, Kpt. J. A. Meyer, paa Blokadetjeneste ved Elben, 1849

Næstkommanderende i Briggen St. Croix, Kpt. Lt. P. Holm, paa Blokade ved Danzig, og havde der en hæderlig Træfning med det preussiske Dampskib »Preussische Adler«, efter hvilken han blev udnævnt til Ridder af Dannebrog. 1850 var han Næstkommanderende i Korvetten Diana, Kpt. Lt. P. Holm, paa Togt til Island. Den $\frac{6}{8}$ 1851 blev han udnævnt til Navigationsdirektør, hvilket Embede han forestod til kort før sin Død, og virkede i den Tid særdeles meget for Søfolkernes bedre Undervisning. 1852 blev han forfremmet til Kpt. Lt., $\frac{1}{4}$ 1869 udtraadte han af Flaadens Detail med Karakter af Kommandør. $\frac{6}{8}$ 1876, da det var 25 Aar siden han var udnævnt til Navigationsdirektør, blev han Dannebrogsmænd, og samtidig stiftedes ved frivillige Bidrag et Legat paa Kr. 5,300, der skulde bære hans Navn, og hvis Renter skulde benyttes, dels til Understøttelse af ældre Navigationslærere og deres Efterladte, dels til at bestride Udgifterne ved samlede Lærermøder. I Forening med Broderen J. C. Tuxen (g 1) udgav han en Lærebog i Navigation. der indførtes ved Skolerne.

a 2. *Peder Mandrup Tuxen*, f. $\frac{31}{7}$ 1844, Kjøbenhavn.

Studerede Theologi, tog theologisk Embedsexamen, blev $\frac{13}{12}$ 1880 udnævnt til ordineret Skolelærer paa Christiansø, forflyttet 1884 til Rødby som Kateket pro loco; og udnævnt 1886 til Sognepræst til Tostrup og Roum i Viborg Stift.

b 2. *Georgia Emilie Andrea Tuxen*, f. $\frac{22}{5}$ 1846, Kjøbenhavn, * $\frac{14}{7}$ 1883
Fyrmester *Søren Thorsen*, f. $\frac{4}{12}$ 1843, Odense.

a 3. *Georg Emil Thorsen*, f. $\frac{1}{4}$ 1885, Kjøbenhavn.

c 2. *Sophus Christian Andreas Tuxen*, f. $\frac{14}{5}$ 1848, Kjøbenhavn, * $\frac{3}{5}$ 1877
Manna Meyer, f. $\frac{10}{7}$ 1848, Datter af Oberst i Ingeniørkorpsset Wilhelm Meyer og Dora Øllgaard.

Lagde sig efter Landvæsen, gennemgik Landbo-Høiskolen og afgik derfra som Landbrugs Kandidat. Blev 1879 ansat som Overlærer ved Landbrugsskolen paa Næsgaard under det Classenske Fideicommis.

a 3. *Georg Emil Tuxen*, f. $\frac{16}{4}$ 1886, Næsgaard ved Stubbekjøbing.

d 2. *Søren Ludvig Tuxen*, f. $\frac{29}{5}$ 1850 i Kjøbenhavn, * $\frac{22}{12}$ 1879
Fohanne Margrethe Førgensen, f. $\frac{2}{8}$ 1853 i Kjøbenhavn, Datter af Grosserer Fredrik Jørgensen.

Tog philologisk Examen 1876. Leder den Afdeling af Frøken N. Zahles Skole, hvor Kvinder forberedes til Examen Artium.

a 3. *Paul Tuxen*, f. $\frac{8}{12}$ 1880, Kjøbenhavn.

- b 3. Karen Tuxen, f. $16/5$ 1883, Kjøbenhavn.
- e 2. *Marie Elisabeth Tuxen*, f. $12/1$ 1852, Kjøbenhavn, † $18/6$ 1856.
- f 2. *Inger Margrethe Tuxen*, f. $27/4$ 1854, Kjøbenhavn. Medbestyrer af en Friskole i Vester Brønderslev i Jylland.
- g 2. *Halvordine Elise Tuxen*, f. $27/4$ 1854, Tvillingsøster til Foranstaaende, * $16/10$ 1885 Skolebestyrer *Karl Andreas Schneekloth*, f. $28/1$ 1849.
- a 3. Else Schneekloth, f. $19/7$ 1886, Taarbæk, † $29/1$ 1887.
- b 3. Gudrun Schneekloth, f. $21/11$ 1887, Kjøbenhavn.
- h 2. *Bergitte Regine Tuxen*, f. $17/1$ 1856, Kjøbenhavn, † $1/2$ 1856.
- i 2. *Nicolai Elias Tuxen*, f. $12/8$ 1857, Kjøbenhavn, * $4/5$ 1885 *Anna Møller*, f. $20/3$ 1863 i Forballum Nord-Slesvig, Datter af Niels Møller og Kirstine Kathrine Petersen, udvandrede fra Slesvig. *Egteskab*.
- Tog medicinsk Examen 1881, nedsatte sig 1882 som praktiserende Læge i Racine, Wisconsin, i de Nordamerikanske Fristater, forlod Amerika 1886 og nedsatte sig som praktiserende Læge i Jylland.
- e 1. **Halvordine Elise Tuxen**, f. $31/8$ 1816, Dokken paa Christianshavn, * $21/12$ 1839 daværende prakt. Læge i St. Thomas i Vestindien, senere Distriktslæge, først i Frederikshavn, derefter i Horsens, *Førgen Scheel Meyer*, f. $26/4$ 1813 i Randers, † $14/5$ 1880, Broder til G. E. Tuxens Hustru.
- a 2. *Peder Mandrup Meyer*, f. $4/2$ 1841, St. Thomas. † $1/4$ 1816
- Blev Student 1859, lagde sig efter Musik, blev 1874 Kantor ved Frederiksberg Kirke.
- b 2. *Sophie Christine Meyer*, f. $6/8$ 1842, St. Thomas, † ... 1864. * $3/5$ 1863 Kjøbmand i Hamborg *Julius Cloos*, Søn af Skovrider Cloos paa Thorseng.
- a 3. En Datter, hvis Fødsel kostede Moderen Livet, og som døde et Par Maaneder derefter.
- c 2. *Andreas Benedictus Meyer*, f. $12/2$ 1844, St. Thomas, † ...
- d 2. *Ludvig Vilhelm Meyer*, f. $16/3$ 1847, St. Thomas, † $19/3$ 1878, * $16/10$ 1872, *Emma Augusta Pedersen*, f. $8/7$ 1852, Kjøbenhavn, Datter af Grosserer Peter Pedersen og Bolette Barfod. *Caroline* 1872
- Blev Student 1865 fra Sorø Akademi, tog medicinsk Examen og nedsatte sig som praktiserende Læge i Tersløse ved Sorø 1872, men opgav denne Stilling 1876 og tog til Kjøbenhavn, hvor han døde efter en langvarig Sygdom.
- a 3. Rudolf Frimodt Meyer, f. $8/8$ 1873 i Tersløse, † $2/3$ 1876.
- b 3. Viggo Emil Meyer, f. $8/10$ 1874 i Tersløse.

c 3. Halvordine Bolette Margrethe Meyer, f. $^{21}/_{10}$ 1875, Tersløse, † $^{9}/_{4}$ 1876.

d 3. Elna Margrethe Meyer, f. $^{31}/_{8}$ 1877, Kjøbenhavn.

e 2. *Georg Emil Meyer*, f. $^{15}/_{6}$ 1849, St. Thomas, * $^{20}/_{1}$ 1880 *Jacobine Jacobsen*, f. $^{5}/_{5}$ 1851.

Han tog 1873 Skolelærerexamen, og blev 1874 ansat som Lærer ved Kommuneskolen i Horsens.

a 3. Jørgen Ludvig Meyer, f. $^{18}/_{10}$ 1882, Horsens.

b 3. Halvordine Elise Meyer, f. $^{21}/_{2}$ 1885, Horsens.

f 2. *Elisabeth Marie Meyer*, f. $^{23}/_{5}$ 1851, Frederikshavn, * $^{19}/_{3}$ 1878 Postexpeditør først i Udbynedre, senere i Havndal ved Hadsund, *Niels Stubberup Nielssen*, f. $^{26}/_{12}$ 1847.

a 3. Johanne Augusta Nielssen, f. $^{24}/_{12}$ 1878, Udbynedre.

b 3. Jørgen Scheel Nielssen, f. $^{30}/_{6}$ 1880, Udbynedre.

c 3. Helene Margrethe Nielssen, f. $^{2}/_{5}$ 1882, Udbynedre, † $^{7}/_{3}$ 1884

d 3. Ludvig Vilhelm Nielssen, f. $^{10}/_{2}$ 1884, Havndal.

e 3. Paul Holger Nielssen, f. $^{27}/_{6}$ 1886, Havndal.

f 3. Elise Marie Nielssen, f. $^{14}/_{9}$ 1887, Havndal.

g 2. *Førgen Scheel Meyer*, f. $^{28}/_{6}$ 1853, Frederikshavn, * $^{30}/_{10}$ 1884 *Augusta Henriette Glänzel*, f. $^{22}/_{3}$ 1859, Mitteldorf, Datter af Ortsrichter Johann Gottfried Glänzel i Mitteldorf, Stollberg i Sachsen og Christiane Caroline Friederich. Han har gennemgaaet en teknisk Skole i Rhinpreussen og bestaaet Examen som Maskiningeniør.

a 3. Peder Mandrup Meyer, f. $^{4}/_{11}$ 1885, Kjøbenhavn.

h 2. *Julius Nicolai Meyer*, f. $^{19}/_{3}$ 1855, Frederikshavn.

Gjennemgaaet den polytekniske Skole i Kjøbenhavn og bestaaet Examen 1878 som Civilingeniør. *Inde anført i Civilingeniør Statistik*

f 1. **Mandrup Peder Tuxen**, f. $^{16}/_{6}$ 1818, Dokken paa Christianshavn, * $^{21}/_{4}$ 1852 *Louise Antoinette Augusta Bournonville*, f. $^{23}/_{3}$ 1831, Kjøbenhavn, Datter af Hofballetmester Anton August Bournonville og Helene Frederikke Håkonssen.

M. P. Tuxen blev Student 1836, tog theologisk Examen 1841, og var derefter Huslærer hos Grev A. V. Moltke til Bregentved. Den $^{19}/_{5}$ 1850 blev han kaldet til Sognepræst i Tandslet paa Als, og blev ordineret og indsat d. $^{30}/_{6}$ s. A. Efter Begivenhederne i 1864 vedblev han at virke i sit Embede og for Menigheden indtil $^{31}/_{5}$ 1867, da han blev afsat af den tyske Regjering, fordi han nægtede at holde Kirkebøn for Keiseren

i den befalede Form. Strax efter at have forladt Als blev han kaldet til Sognepræst for Esbønderup og Nøddebo paa Sjælland, og blev indsat der den $\frac{4}{8}$ 1867.

a 2. *August Peder Tuxen*, f. $\frac{4}{3}$ 1853, Tandslet. Blev Student fra Frederiksborg Skole 1871. Uddannede sig til militair Stand, blev Pr.-Lt. ved Fodfolket $\frac{1}{5}$ 1876, Kapitain og Chef for 18de Batailløns 1ste Kompagni $\frac{23}{11}$ 1885. Var i flere Aar Adj. ved 1ste sjæll. Brig.

b 2. *Adam Vilhelm Tuxen*, f. $\frac{7}{4}$ 1854, Tandslet, * $\frac{30}{4}$ 1885 *Thema Sophie Nielsen*, f. $\frac{15}{7}$ 1855, Petershvile, Annisse, Sjælland, Datter af Proprietair J. Nielsen og Mariane Andersen.

Han har uddannet sig for Landvæsenet, gennemgik Landbo-Høiskolen og tog Examen som Landbrugskandidat 1875. Efter at have været Forvalter paa forskjellige Gaarde, bl. A. paa Rosenfelt ved Vordingborg, blev han valgt til Bestyrer af Gaarden Thurebylille under Grevskabet Bregentved, hvilken Plads han tiltraadte $\frac{1}{4}$ 1885. Gaarden er forpagtet af et Konsortium, med det Hovedformaal at bevare og videre udvikle det røde danske Malkekvæg.

a 3. Niels August Gabriel Tuxen, f. $\frac{10}{7}$ 1886, Thurebylille.

b 3. Eva Louise Tuxen, f. $\frac{20}{12}$ 1887, Thurebylille.

c 2. *Edmund Nieolai Tuxen*, f. $\frac{22}{10}$ 1855, Tandslet, † $\frac{27}{7}$ 1864.

d 2. *Carl Ludvig Tuxen*, f. $\frac{30}{7}$ 1857, Tandslet, * $\frac{6}{11}$ 1884 *Minna Wolfhagen*, f. $\frac{30}{6}$ 1859, Kjøbenhavn, Datter af Direktør C. V. Wolfhagen og Louise Jacobsen.

Blev Søkadet 1874, Sek.-Lt. i Søetaten $\frac{21}{8}$ 1878, Pr.-Lt. $\frac{23}{8}$ 1880.

a 3. Peter Wilhelm Tuxen, f. $\frac{5}{6}$ 1886.

e 2. *Eva Helene Andrea Tuxen*, f. $\frac{30}{10}$ 1859, Tandslet, † $\frac{31}{10}$ 1863.

f 2. *Elisabeth Marie Augusta Tuxen*, f. $\frac{7}{10}$ 1861, Tandslet.

g 2. *Charlotte Helene Frederikke Tuxen*, f. $\frac{13}{6}$ 1865, Tandslet.

h 2. *Eva Louise Mathilde Tuxen*, f. $\frac{5}{7}$ 1867, Fredensborg, † $\frac{15}{9}$ 1884.

i 2. *Louise Frederikke Augusta Tuxen*, f. $\frac{28}{7}$ 1869, Esbønderup, † $\frac{17}{1}$ 1874.

k 2. *Mandrup Peder Tuxen*, f. $\frac{2}{5}$ 1872, Esbønderup.

g 1. **Johan Cornelius Tuxen**, f. $\frac{12}{5}$ 1820, Dokken paa Christianshavn, † $\frac{29}{1}$ 1883, * 1) $\frac{17}{4}$ 1847 *Wilhelmine Augusta Tegner*, f. $\frac{17}{7}$ 1822, † $\frac{2}{5}$ 1848, Datter af Kjøbmand Martin Julius Tegner og Christine Christensen. * 2) $\frac{2}{4}$ 1853 *Elise Rosalie Christence Bernhoft*, f. $\frac{12}{3}$ 1827, Christiania, Datter af Bureauchef Hans Lassenius Bernhoft og Hermine Andrea Bentzen.

Blev Søkadet 1834, Sek.-Lt. i Søetaten ²²/₈ 1840. 1841—42 var han med Briggen Allart, Kapt.-Lt. Langemark i Vestindien, paa hvilket Togt Briggen forliste ved Portorico ¹⁴/₂ 1842. 1843—44 med Briggen Ørnen, Kpt.-Lt. Polder, paa Togt til Brasilien og Vestindien. 1848 blev han ansat som Lærer i Matematik og Navigation ved Søkadetakademiet, i hvilken Post han blev til 1867. 1864 var han Chef paa Skonnerten Diana i Blokade ved Danzig, og 1871 paa Skonnerten Fylla paa et Togt til Island. Han forfremmedes efterhaanden til Kapitain, og afgik fra Flaadens Officerskorps ⁶/₈ 1875 med Kommandørs Karakter. 1856 blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog, 1865 til Dannebrogsmænd og 1879 til Kommandør af Dannebrog. Udenfor Flaadens Tjeneste var han 1864—79 Medlem af Folkethinget. 1866 blev han valgt til Borgerrepræsentant i Kjøbenhavn og til Medlem af Havneraadet, og da han i 1867 flyttede til Frederiksberg, blev han valgt til Medlem af Kommunalbestyrelsen dér. Han udfoldede megen Virksomhed saavel i sidstnævnte Stilling som i Foreningen for Søfartens Fremme og i Industriforeningens Bestyrelse. Endelig var han en flittig Skribent, især i historisk Retning. I de sidste Aar af hans Liv var hans Helbred meget svækket, hvorfor han maatte trække sig tilbage fra al offentlig Virksomhed.

a 2. *August Martin Julius Tuxen*, f. ⁷/₃ 1848, Kjøbenhavn, eneste Barn af J. C. Tuxens første Ægteskab. * ¹²/₄ 1882 *Elisabeth Julie Tuxen*, f. ⁷/₅ 1862, Ballarat, Datter af hans Farbroder C. A. Tuxen. (11. a 2).

Forlod Danmark 1867 og gik til Australien. Tog Examen som Landmaaler og virkede i den Retning.

a 3. Johanne Wilhelmine, f. ⁷/₃ 1883, Ballarat.

b 2. *Jean Charles Tuxen*, f. ³¹/₁₀ 1854, Kjøbenhavn. * ¹⁴/₈ 1886 *Emma Margrethe Frederikke Hansen*, f. ¹⁸/₅ 1862, Datter af Konsul Alfred Hansen og Emmy Gotschalck.

Blev Søkadet 1867, Sek.-Lt. i Søetaten ²³/₈ 1872. Var 1872—73 med Korvetten Dagmar, Kapt. H. G. F. Garde, paa Togt til Brasilien og Vestindien. ²⁷/₁₀ 1873 blev han Prem.-Lt., gennemgik 1874—77 The Royal Naval College i Grenwich, gjorde derefter Tjeneste ved Orlogsværftet i Kjøbenhavn og blev ¹⁴/₇ 1880 udnævnt til Underdirektør ved dette. ²⁸/₁ 1886 blev han Ridder af Dannebrog.

a 3. Emmy Tuxen, f. ²⁹/₆ 1887, Øregaard pr. Hellerup.

c 2. *Hans Lasenius Herman Tuxen*, f. ⁴/₁ 1856, Kjøbenhavn. * ⁴/₁₀ 1884 *Christine Elisabeth Grønvold*, f. ²⁴/₅ 1856 Slagelse, Datter af Kjøbmand C. F. Grønvold i Slagelse og Helene Cathrine Witttrup.

11. a 2. *Elisabeth Julie Tuxen*

- Uddannede sig for den militaire Stand, blev Sek.-Lt. ved Fodfolket $^{30}/_7$ 1877, Prem.-Lt. ved Artilleriet $^{1}/_5$ 1880, Kapt. $^{25}/_2$ 1888. Han er for Tiden Kontrolofficer ved Kanonstøberiet i Finspong.
- a 3. Esther Tuxen, f. $^{1}/_7$ 1885, Kjøbenhavn.
- d 2. *Peter Wilhelm Tuxen*, f. $^{17}/_8$ 1857, Kjøbenhavn, * $^{14}/_3$ 1888 *Ruby Beath*.
Tog 1874 til Australien, uddannede sig til Landmaaler, tog Landmaalerexamen, og fik 1881 Ansættelse under Regjeringen i Sidney, New South Wales.
- e 2. *Vigand Knud Tuxen*, f. $^{30}/_1$ 1859, Kjøbenhavn.
Efter Opfordring fra Sorenskriver A. Holst i Nordland, Norge, gift med hans Moders Søster, tog han 1872 Ophold der, gennemgik en polyteknisk Skole i Trondhjem, og har derefter taget fast Ophold hos Onkelen paa Gaarden Belsvog i Næsne Nordland.
- f 2. *Marie Benedicte Tuxen*, f. $^{12}/_{10}$ 1860, Kjøbenhavn, * $^{15}/_4$ 1886 Ritmester, Kammerjunker *Peter Frederik Steinmann*, f. $^{27}/_8$ 1843, Søn af General-Lieut. Steinmann til Tybjerggaard paa Sjælland. Blev Sek.-Lt. $^{30}/_{12}$ 1864, Prem.-Lt. $^{13}/_2$ 1871, Ritmester $^{11}/_3$ 1882. Deltaget i Krigen 1864.
- g 2. *Fohan Edvin Tuxen*, f. $^{10}/_8$ 1862, Kjøbenhavn, † $^{18}/_{12}$ 1864.
- h 2. *Ludvig Christian Tuxen*, f. $^2/_1$ 1864, Kjøbenhavn.
Tog 1880 til Australien.
- i 2. *Alexander Holst Tuxen*, f. $^{19}/_{19}$ 1865, Kjøbenhavn.
Uddannet for Handelsveien.
- k 2. *Theodor Tuxen*, f. $^{11}/_4$ 1867, Kjøbenhavn. † $^{15}/_4$ 1867.
- l 2. *Fohanne Elise Tuxen*, f. $^{28}/_8$ 1868, Frederiksberg.
- m 2. *Eivin Theodor Tuxen*, f. $^{31}/_7$ 1870, Frederiksberg.
- n 2. *Hermine Andrea Bernhoft Tuxen*, f. $^1/_5$ 1873, Frederiksberg.
- h 1. **Ludvig Christian Tuxen**, f. $^{13}/_4$ 1822, Dokken paa Christianshavn, † $^{21}/_6$ 1887, * $^{13}/_8$ 1870 *Laura Frederikke Nielsen*, født Krieger, Enke efter Politinspektør Nielsen, f. $^6/_4$ 1832, Kjøbenhavn.
Blev Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn 1840, tog fuld-
stændig juridisk Examen 1845. Blev $^1/_12$ 1845 ansat i Admiralitets Kol-
legiets Kontorer som Volontair og fik $^{27}/_{11}$ 1847 kongelig Udnævnelse
som Kancellist. Ved Marineministeriets Oprettelse i 1848 blev han konst.
Fuldmægtig i Ministeriets Sekretariats- og Kommandokontor, $^{21}/_9$ 1863
Kontorchef i Kommissariats- og Bogholderkontoret og $^{28}/_9$ 1874 Direktør
for Kommissariatsdepartementet. 1865 blev han Ridder af Dannebrog,
1876 Dannebrogsmænd og 1881 Kommandør af Dannebrog.

a 2. *Agnes Louise Tuxen*, f. $\frac{4}{6}$ 1871, Kjøbenhavn.

b 2. *Elisabeth Birgitte Andrea Tuxen*, f. $\frac{30}{10}$ 1872, Kjøbenhavn, † $\frac{5}{1}$ 1876.

i 1. **Frederik Vilhelm Tuxen**, f. $\frac{31}{12}$ 1823, Dokken Christianshavn, † $\frac{30}{3}$ 1831.

k 1. **Jens Kraft Tuxen**, f. $\frac{27}{4}$ 1826, Dokken Christianshavn, † $\frac{7}{2}$ 1827. *1829*

l 1. **Carl Adolf Tuxen**, f. $\frac{4}{5}$ 1828, Dokken Christianshavn, † $\frac{8}{11}$ 1873, * $\frac{8}{7}$ 1861 *Ludovica Ferdinandine Julie Bruun*, f. $\frac{25}{9}$ 1844, Danmark, Datter af Malermester Ludvig Edvard Bruun fra Helsingør. *af Sophie Christiane*

Han uddannede sig for Handelen, men da han ikke fandt Udsigt til at komme frem ad den Vei hjemme, udvandrede han til Australien i 1853. Efter nogen Omflakken og Forsøg i forskjellig Retning satte Repræsentanterne i Melbourne for det kjøbenhavnske Handelshus Moses Melchior & Søn ham i 1854 istand til at aabne en Kommissionshandel i Ballarat, Victoria. Næste Aar overtog han Handelen for egen Regning, og levede der som en virksom og agtet Kjøbmand. 1864 aflagde han et Besøg i Fædrelandet.

a 2. *Elisabeth Julie Tuxen*, f. $\frac{11}{5}$ 1862, Ballarat, * $\frac{12}{4}$ 1882 *August Martin Julius Tuxen*, (se ovenfor g 1. a 2).

b 2. *Birgitte Andrea Tuxen*, f. $\frac{10}{6}$ 1864, Kjøbenhavn.

c 2. *Marie Louise Tuxen*, f. $\frac{9}{7}$ 1866, Ballarat.

d 2. *Edmond Mandrup Tuxen*, f. $\frac{30}{11}$ 1868, Ballarat.

e 2. *Rosa Dagmar Tuxen*, f. $\frac{21}{10}$ 1870, Ballarat.

f 2. *Eleonore Christine Tuxen*, f. $\frac{10}{6}$ 1872, Ballarat.

m 1. **Anthonium Oluf Tuxen**, f. $\frac{26}{5}$ 1829, Dokken Christianshavn, * $\frac{8}{10}$ 1858

Sophie Amalie Simonsen, f. $\frac{4}{5}$ 1838, Kjøbenhavn, Datter af Kapelmusikus

Sophus Simonsen og Operasangerinde Katharine Elisabeth Ryslænder.

Blev Søkadet 1843, gjorde under Krigen Tjeneste som Officer i Briggen St. Croix 1848 og i Mercurius 1849. Efter Krigens Slutning udtraadte han af Kadetkorpset med Lieutenants Karakter, og gik som Styrmand med en Brig Thorvaldsen til Ostindien. Briggen forliste i Javasøen, hvorefter han tog Hyre for Hjemgaaende med et hollandsk Skib. 1852 begyndte han en Navigationsskole i Svendborg, ved hvilken han efter den Tid har virket. 1877, 25 Aar efter Oprettelsen af Skolen, blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog.

a 2. *Katharina Elisabeth Tuxen*, f. $\frac{19}{7}$ 1859, Svendborg, * $\frac{6}{5}$ 1883 Telegrafingeniør *Niels Rasmus Meyer*, f. $\frac{3}{4}$ 1856, Søn af Oberst Wilhelm Meyer og Dora Øllgaard (se d 1 c 2).

a 3. *Viggo Meyer*, f. $\frac{28}{2}$ 1884, Aarhus.

- b 2. *Georg Emil Tuxen*, f. $28/5$ 1861, Svendborg, † $14/5$ 1862.
- c 2. *Karsten Viborg Tuxen*, f. $16/2$ 1863, Svendborg, Sek.-Lt. $30/7$ 1883.
Bestod i Foraaret 1888 Afgangsexamen fra Officerskolens næst-
ældste Klasse.
- d 2. *Marie Elisabeth Tuxen*, f. $6/11$ 1864, Svendborg.
- e 2. *Viggo Axel Tuxen*, f. $5/10$ 1867, Svendborg.
- f 2. *Aage Valdemar Tuxen*, f. $15/10$ 1871, Svendborg.
- g 2. *Oskar Alfred Tuxen*, f. $2/10$ 1874, Svendborg.
- n 1. **Louise Amalie Tuxen**, f. $28/6$ 1831^{1/2}, Dokken paa Christianshavn.
Har lagt sig efter Musik, og har siden 1863 været knyttet til Hoffet
som Lærerinde for de kongelige Børn.

II. **Nicolai Hørik Tuxen**, f. $29/8$ 1785, Ringkjøbing, † $19/12$ 1844, * $5/1$ 1810
Ane Kirstine Fogtmann, f. $5/3$ 1788, Varde, † $5/11$ 1858, Datter af Justitsraad,
By- og Herredsfoged Laurits Fogtmann og Katrine Steenbeck, født Brorson
(Datter af Biskop i Ribe H. A. Brorson).

Han blev Søkadet 1798 og blev udnævnt til Sek.-Lt. i Søetaten $30/12$ 1803.
Det følgende Aar blev han beordret til at deltage i Opmaaling af Farvandene
ved Jyllands Vestkyst, og var beskæftiget der til Krigens Udbrud med Eng-
land. 1808 var han Tredjekommanderende paa en Eskadre Kanonbaade ved
Nyborg under Kpt.-Lt. Schönheyder, ved hvilken hans ældre Broder P. M. Tuxen
var Næstkommanderende, og deltog i de Affairer, som forefaldt med Kanon-
baadene i Beltet, hvoriblandt Erobringen af den engelske Orlogsbrig »The
Tigress«. 1809 blev han beordret til Tjeneste ved den Eskadre af Kanon-
baade, der var stationeret ved Fladstrand, under hans ovennævnte Broders
Kommando. $2/9$ s. A. bestod han en smuk Træfning med en engelsk Orlogs-
brig »The Minx« paa 10 St. 18 \bar{u} Carronader, der laa som Fyrskib $1\frac{1}{2}$ à 2 Mil
O. S. O. for Skagen. Han roede ud mod den med en Styrke af 6 Kanon-
baade, men Briggen lettede og søgte tilsøs, saa at han først kom den paa
Skuddistance, da den var henved 4 Mil N. O. for Skagen, og han erobrede
den da efter en haardnakket Modstand i $2\frac{1}{4}$ Time. For denne Vaabendaad
blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog. Kort Tid derefter afgik han
til anden Tjeneste, deriblandt ved Providerings Kommissionen, og senere ved
Indrulleringen i det vestlige Jylland. 1809 var han bleven forfremmet til
Pr.-Lt., 1815 blev han Kpt.-Lt. 1816 modtog han en Ansættelse ved Orlogs-
værftets Reberbane, og 1819 blev han udnævnt til Bestyrer af denne, hvilken
Stilling han beklædte med Flid og Dygtighed, indtil han $11/2$ 1841 fik Afsked

med sin fulde Gage i Pension. Han var alt forinden, nemlig 1838, forfremmet til Kommandør-Kapitain. I de sidste Aar af sit Liv havde han Beskæftigelse som Besigtelsesmand ved et Søassurance-Kompagni.

Han havde et fromt Sindelag, en retskaffen Karakter og et aabent Hjerte for de Nødlidende, medens han selv led under økonomiske Tryk.

- a 1. **Lauritz Regner Tuxen**, f. $18/9$ 1810, Varde, † $4/5$ 1875, * $4/10$ 1845 *Augusta Charlotte Gerhardine Andrea Høst*, f. $23/11$ 1812, Flensborg, † $2/10$ 1882. Datter af Dr. med. Gerhardt Høst i Flensborg.

Han blev Student 1830 fra Metropolitanskolen i Kjøbenhavn, og tog theologisk Embedsexamen 1837. Han var en Tid lang Huslærer hos Kammerherre Sehested Juel til Ravnholt, og opholdt sig senere i Flensborg, hvor han 1840 prædikede til Valg til et Præsteembede. Han kom derefter til Kjøbenhavn, hvor han var Lærer ved Frederiks tyske Kirkeskole, og blev den $9/2$ 1845 udnævnt til ordineret Kateket og iste Lærer ved Borgerskolen i Stubbekjøbing. $29/11$ 1850 blev han Sognepræst til Tumby og Strukstrup under Gottorp Provsti i Sønderjylland, hvorfra han blev fortrængt i 1864. Han levede derefter nogen Tid i Kjøbenhavn som pensioneret Præst, indtil han $14/11$ 1866 blev udnævnt til Sognepræst i Borup, Aarhus Stift, fra hvilket Embede han søgte og fik Afsked 1870. Han udviklede en ikke ubetydelig Forfattervirksomhed i forskjellig Retning.

- a 2. *Nicolai Gerhard Tuxen*, f. $15/7$ 1846, Stubbekjøbing, * $17/6$ 1883 *Anna Jacobine Mathilde Bentzen*, f. $31/10$ 1841, Datter af Portraitmaler Peter Bentzen.

- b 1. **Elias Christian Carl Tuxen**, f. $9/11$ 1812, Varde, * 1) $24/4$ 1841 *Augusta Nielsen*, f. $23/4$ 1814, † $10/1$ 1847 (ingen Børn), * 2) $8/1$ 1852 *Fanny Seemann*, f. $9/6$ 1832.

Blev Søkadet 1826, Sek.-Lt. $12/4$ 1833, Pr.-Lt. $13/2$ 1841. 1834 var han med Linieskibet Dronning Marie, Kommandør Schønheyder, paa Togt til Island. 1835—36 med Briggen St. Jan, Kapt.-Lt. Fisker, i Vestindien. Paa Hjemreisen fik han et haardt Angreb af Typhus, der i længere Tid gjorde ham utjenstdygtig, og senere i Livet blev han to Gange angreben af en lignende Sygdom. 1838 var han paa Korvetten Diana, Kapt. Zahrtman, Vagtskib ved Helsingør, 1839 med Korvetten Galathea, Kapt. J. Seidelin, i Middelhavet, hvor en Del af Thorvaldsens Arbejder indskibedes; 1842 paa Skonnerten Elben, Vagtskib ved Altona. Dette Aar indtraf den store Brand i Hamborg, og han blev sendt med Folk og Krudt for at hjælpe ved Sprængning af Huse. 1844—46 var han Næstkomman-

derende paa den daværende Fæstning Christiansø, Kommandør A. G. Ellbrecht. 1847 med Briggen Ørnen, Kapt.-Lt. Irminger, til Kysten af Guinea og Vestindien. Da Krigen udbrød 1848, blev en Del af Briggens Officerer sendte hjem, hvorved han blev Næstkommanderende. Under Opholdet i Vestindien udbrød Negeropstanden, der foranledigede megen Virksomhed for Briggens Besætning. Da Briggen var vendt tilbage til Kjøbenhavn i Foraaret 1849, tog den Del i Blokaden ved Rygen. 1850 var han Næstkommanderende paa Korvetten Najaden, Vagtskib ved Helsingør, og i 1851 i samme Stilling paa Skonnerten Delphinen ved Nyborg. Paa dette Togt traf ham uventet det haarde Slag at blive standset paa sin militaire Løbebane, idet der blev ham tilkjendegivet, at han var bleven Kapt.-Lt. paa Vartpenge. Han beskjæftigede sig derefter en Tid lang som Kaarttegner ved Matrikelkontoret, søgte ved Krigens Udbrud 1864 Ansættelse ved Flaaden, og fik Tjeneste som Depotforvalter, først i Sønderborg, senere i Høruphav. 1ste Juli 1868 opnaaede han Embedet som Lodsboholder ved Helsingørs Lodseri.

Barn af 2det Ægteskab:

- a 2. *Harriet Kirstine Mathilde Tuxen*, f. $\frac{9}{6}$ 1860, Kjøbenhavn, * $\frac{16}{6}$ 1883
Maskinassistent ved de sjællandske Jernbaner *Hother Frederik Gjæ Waagensen*, f. $\frac{5}{6}$ 1851.
- a 3. Elisabeth Waagensen, f. $\frac{21}{9}$ 1884, † $\frac{3}{6}$ 1885.
- b 3. Fanny Waagensen, Tvillingsøster, † $\frac{27}{1}$ 1885.
- c 3. Jens Peter Carl Viggo Waagensen, f. $\frac{22}{3}$ 1887.
- c 1. **Cathrine Birgitte Tuxen**, f. $\frac{11}{5}$ 1815, Varde, † $\frac{19}{6}$ 1888.
- d 1. **Agnete Christiane Medine Tuxen**, f. $\frac{29}{8}$ 1817, Varde, † $\frac{2}{9}$ 1874, * $\frac{9}{11}$ 1849 Overkrigskommissair, Fyrmester ved Gjedser Fyr *Carl Brodersen*, † 1872, Søstersøn til Bergitte Regine Thielo, Elias Tuxens Hustru (G).
- e 1. **Julius Theodor Tuxen**, f. $\frac{24}{9}$ 1820, Kjøbenhavn, † $\frac{11}{10}$ 1883, * $\frac{25}{6}$ 1856 *Bertha Boldt*, f. $\frac{15}{3}$ 1829.

Begyndte Uddannelse ved polyteknisk Lærestanstalt, men opgav Studierne her og uddannede sig sluttelig for Toldvæsenet. I Krigen 1848 gik han med som Frivillig og var i 1849 Lieutenant ved Espingolerne. Blev Toldassistent og var som saadan ansat først i Slesvig og Haderslev, og efter at være fordrevet derfra i 1864 atter ansat som Toldassistent i Kloby ved Ribe og sluttelig i Vamdrup, hvor han døde. Hans Enke opholder sig i Ribe.

- a 2. *August Christian Nicolaus Regner Tuxen*, f. $\frac{2}{3}$ 1858, † 1868.
 b 2. *Carl Theodor Amandus Tuxen*, f. $\frac{17}{4}$ 1860, Bogholder ved Ribe Sparekasse.
 c 2. *Sophie Petrea Wilhelmine Tuxen*, f. $\frac{3}{5}$ 1862.
 d 2. *Marie Augusta Cathrine Tuxen*, f. $\frac{7}{5}$ 1864.
 c 2. *Fanny Julie Christiane Tuxen*, f. $\frac{3}{3}$ 1866.
 f 2. *Henrikke Hansine Frederikke Tuxen*, f. $\frac{29}{1}$ 1869.

- f 1. **Petrea Adolphine Tuxen**, f. $\frac{12}{12}$ 1822, Kjøbenhavn, * $\frac{1}{11}$ 1849 Kjøbmand *Christian Carl Brorson Fogtmann*, f. $\frac{30}{8}$ 1820.

Var Kjøbmand i Odense i 32 Aar. I 1881 flyttet til Kjøbenhavn og har nu et Shawlsmagasin.

- a 2. *Kirstine Elise Fogtmann*, f. $\frac{6}{1}$ 1852.
 b 2. *Adolph Nicolai Fogtmann*, f. $\frac{13}{7}$ 1853, * $\frac{28}{5}$ 1880 *Caroline Margrethe Koch*, f. $\frac{3}{4}$ 1854; Bogholder ved Landmandsbanken i Veile.
 a 3. *Ellen Margrethe Fogtmann*, f. $\frac{13}{10}$ 1881.
 b 3. *Oluf Carl Fogtmann*, f. $\frac{5}{4}$ 1883.
 c 3. *Paula Elisabeth Fogtmann*, f. $\frac{18}{1}$ 1885.
 d 3. *Holger Vinstrup Fogtmann*, f. $\frac{12}{3}$ 1887.
 c 2. *Helga Camilla Fogtmann*, f. $\frac{25}{4}$ 1855.
 d 2. *Carl Oscar Fogtmann*, f. $\frac{19}{12}$ 1856, Assistent ved Kommunchospitalet i Kjøbenhavn.
 e 2. *Christian Carl Brorson Fogtmann*, f. $\frac{3}{2}$ 1859, Maskinist, Bogholder ved Jernstøberiet i Varde.
 f 2. *Sophus Peter Fogtmann*, f. $\frac{14}{12}$ 1861, udvandret til Kalifornien

- g 1. **Laura Nicoline Henriette Tuxen**, f. $\frac{7}{2}$ 1825, Kjøbenhavn, † $\frac{9}{3}$ 1888 i Kjøbenhavn; virkede i mange Aar som Musiklærerinde i Aarhus.

- h 1. **Sophie Charlotte Kirstine Tuxen**, f. $\frac{29}{4}$ 1828, Kjøbenhavn, † $\frac{16}{11}$ 1861.

- III. **Medine Margrethe Theoline Tuxen**, f. $\frac{12}{10}$ 1786, Ringkjøbing, † $\frac{22}{5}$ 1852, * $\frac{22}{12}$ 1822 Kapitain, senere Major **Ernst Hempel**, f. $\frac{15}{6}$ 1780, † $\frac{10}{10}$ 1836.

- a 1. **Medine Augusta Hempel**, f. $\frac{21}{6}$ 1827, Kjøbenhavn, † $\frac{15}{6}$ 1851, * $\frac{1}{6}$ 1850 Cand. theol., Lærer ved en Skole i Brevig i Norge, *Lauritz Christian Larsen*, f. . . . , † 1877 som Overlærer i Stavanger. Ingen Børn.

- IV. **Ole Tønnesen Tuxen**, f. $\frac{13}{3}$ 1788, Ringkjøbing, † $\frac{22}{8}$ 1851, * 1) $\frac{3}{2}$ 1816 **Mette Hedevig Rosen**, f. $\frac{10}{9}$ 1796, † $\frac{3}{11}$ 1823, Datter af Commerceraad Hermann Rosen og Johanne Dorthea Thestrup. * 2) $\frac{27}{1}$ 1826 **Antonette Kittel**, f. $\frac{15}{1}$ 1795, † $\frac{3}{10}$ 1862, Datter af Kjøbmand Johan Joseph Kittel i Arendal.

Han kom til Norge omtrent 1810, hvor han blev Provisor ved Elefant Apotheket i Christiania. 1812 tog han til Arendal for at bestyre det der-værende Apothek, hvilket han købte 1813, og som han besad til sin Død.

Børn af første Ægteskab:

- a 1. **Elias Peder Mandrup Tuxen**, f. $^{12}/_4$ 1819, † $^{16}/_3$ 1826.
- b 1. **Johanne Dorthea Tuxen**, f. $^{31}/_3$ 1821, † $^{30}/_4$ 1835.
- c 1. **Birgitte Regine Tuxen**, f. $^{29}/_7$ 1822, † ung.

Børn af 2det Ægteskab:

- d 1. **Johan Joseph Kittel Tuxen**, f. $^{2}/_{11}$ 1826, † $^{7}/_8$ 1868.

Bestod Examen artium og 2den Examen ved Universitetet i Christiania, og senere pharmaceutisk Examen. Opholdt sig nogle Aar ved forskellige Apotheker i Tydskland, og levede fra 1854 som Apotheker i Arendal.

- e 1. **Alexander Christian Tuxen**, f. $^{24}/_5$ 1828, † $^{12}/_5$ 1856.

Arbejdede paa Handelskontorer, dels i Hamborg, dels i Norge.

- f 1. **Peder Mandrup Tuxen**, f. $^{14}/_6$ 1829, † $^{17}/_5$ 1876, * $^{27}/_6$ 1872 *Alette Bruun*, f., Datter af Skibsreder Bruun.

Studerede ved den polytekniske Skole i Kjøbenhavn og tog Examen 1857. Senere overtog han en Fabrik i Arendal.

- a 2. *Oluf Tuxen*,
 - b 2. *Antonette Tuxen*,
- } f. 1873, døde kort efter Fødselen.

- c 2. *Petrea Mandrup Tuxen*, f. $^{29}/_6$ 1876.

- g 1. **Oluf Anthonius Tuxen**, f. $^{8}/_{10}$ 1832, † $^{25}/_3$ 1835.

- h 1. **Methea Hedevig Tuxen**, f. $^{18}/_3$ 1835, * $^{2}/_{10}$ 1860 Cand. jur. *Anthon Ferdinand Nielsen*, f. $^{2}/_{10}$ 1830, † $^{3}/_9$ 1868.

Hun levede i Christiania, hvor hendes Mand var ansat i Indre Departementet og tillige Dommer ved Fiskerierne i Lofoten. Efter Mandens Død flyttede hun til Arendal.

- a 2. *Antonette Nielsen*, f. $^{1}/_1$ 1862, Christiania.

- b 2. *Maren Margrethe Nielsen*, f. $^{2}/_5$ 1863, Christiania.

- c 2. *Charlotte Josephine Emilie Nielsen*, f. $^{10}/_3$ 1865, Christiania.

- V. **Søren Ludvig Tuxen**, f. $^{4}/_9$ 1790 i Kjøbenhavn, † $^{10}/_7$ 1856, * $^{2}/_{10}$ 1817
Maren Kirstine Nielsen, f. $^{25}/_7$ 1795, † $^{1}/_2$ 1863.

Det første Afsnit af S. L. Tuxens Levnet meddeles her med hans egne Ord, saaledes som han har nedskrevet det i 1844, dog med nogle Forkortelser.

»1802 den 1ste April blev jeg antaget til Undervisning paa Søkadet-Akademiet; min ringe Forberedelse forhindrede mine Fremskridt i det første Aar, men fra den Tid udviklede mine Evner sig bedre. 1803 gjorde jeg mit

første Søtogt, og Resultatet af Examinationen ved Reisens Ende blev, at jeg gik forbi 10 af mine ældre Kammerater. 1807 var jeg færdig til at underkaste mig Officersexamen iland; tilsøs var jeg ikke ganske færdig, men havde imidlertid gjort 6 Sætogter med Linieskibene Lovisa Augusta, Seieren og Prins Christian Frederik. Jeg var ombord paa Prins Christian Frederik ved Krigens Udbrud, og vi saa flere af de engelske Skibe, som gik til Kjøbenhavn, uden at ane deres Bestemmelse, og talte med en engelsk Korvet, der gjorde Jagt paa os. Vi løb ned til Christianssand, overgik med Besætningen paa det der liggende Linieskib Lovisa Augusta, og da Rygtet fortalte om en forventet Krig, gik vi med Lovisa Augusta til Frederiksværn for at faa bedre Underretning. Snart bekræftede Rygtet sig. En Søllingsk Lodsbaad, ført af Kpt. Lt. L. Fabricius, bragte os sikker Underretning, med Ordre til atter at besætte det nu aftaklede Linieskib Prins Christian Frederik, der laa i Christianssand, og som skulde forene sig med Lovisa Augusta. Besætningen, hvoriblandt jeg og to andre Kadetter, gik til Skibet søværts, i Lodsbaade, og begyndte strax Udrustning og Proviaivering. Den bekjendte daværende Kapitain Carl Vilhelm Jessen var Chef, og Alle kappedes om at befordre Tjenesten med en Iver og Orden, der neppe kan overgaaes. Skibet var knap bemanded og i Orden, før et engelsk Linieskib, en Fregat og en Brig løb ind til Flækkerø for at blokere os, og gjorde derfra jevnlig smaa Expeditioner med Fartøier, hvilke dog altid trak sig tilbage, naar vore Fartøier kom ud mod dem, skjøndt de vare stærkere armerede end vore. Den 7de September erholdt vi Underretning om Kjøbenhavns Kapitulation og dens Betingelser, hvilket vakte en saadan Sensation, at hvis det havde været os muligt at komme til Flækkerø og at angribe de Engelske, var Resultatet visselig blevet enten en Seir eller en total Undergang. Tre Flydebatterier, der laa ved Byens østre Side, blev varpede omkring Odderøen for at tjene til bedre Forsvar for Linieskibet. De Engelske, som bleve opmærksomme paa dette Arbeide, sendte 7 Fartøier for at rekognoscere, og muligen forhindre det, men de blev saaledes modtagne, at de med Tabet af et Fartøi, der blev skudt isænk, snart maatte flygte. Da jeg en Nat i Maaneskin havde Vagt paa det af disse Batterier, der laa yderst i Havnen ved Odderøen, saa jeg den engelske Orlogsbrig nærme sig, og da han forekom mig nær nok sendte jeg ham en Kugle, hvorefter han øieblikkelig gik tilsøs. Dette Skud bragte almindelig Uro saavel i Linieskibet som iland. Man troede at Fjenden var i Nærheden og færdig til Angreb, og Alarmtrommen gik overalt. Man blev dog snart beroliget, da man kun hørte det ene Skud og modtog min Melding, men jeg fik imidlertid

en Irettesættelse for min utidige Tjenstiver. Den engelske Eskadre blev forøget med endnu et Linieskib, og nu begyndte en Parlamentering mellem denne, Linieskibet Prins Christian Frederik og Byen. De Engelske fordrede Skibet udleveret, som henhørende til Flaaden, og da dette blev afslaaet, forsøgte de at angribe, hvilket dog mislykkedes, og da nogle Kanonbaade ved paakommende Stille fik Leilighed til at angribe dem, søgte de tilsøs. Næste Aften Kl. 9 gik vi tilsøs med Prins Christian, og en mere imponerende Seilads kan ikke tænkes. Batterierne vare oplyste og fuldkommen klar til Brug, men alle Porte lukkede, saa at intet Lys var at se udenfra; den fuldkomneste Stilhed herskede i hele Skibet, ethvert med lav Stemme udtalt Ord kunde høres over hele Skibets Dæk, og alle Manøvrer bleve udførte mere ved sagte udtalte enkelte Ord end ved egentlig Kommando. Om Natten hvilede det halve Mandskab paaklædt ved Siden af deres Kanoner, medens den anden Halvdel gjorde Tjeneste, og paa første Vink vilde Skibet være istand til at give sit hele Lag til en Fjende. Næste Eftermiddag laa vi i Stille under Arendal, og fik den engelske Eskadre isigte, hvilken kom med let Brise seilende ned mod os; men da vi ogsaa fik Vind, undgik vi den. Den anden Dags Middag kom vi op under Fredriksværn, men da vor Bergineraa knækkede, maatte vi løbe ind til Nævlunge, en Havn henved 2 Mil vestenfor Frederiksværn. Her havde vi det Uheld, at Touget sprang ligesom Skibet skulde tørne for Ankeret, og var ikke det andet Anker faldet øieblikkelig, havde Skibet stødt Roret af sig paa Klipperne. Det faldt i min Lod at være den første, der bemærkede Tougets Sprængning og at give Underretning derom. Dagen efter løb vi ud fra Nævlunge og forenede os i Frederiksværn med Lovisa Augusta og Briggen Laugen, alle under daværende Kom. Kapt. Sneedorfs Kommando, men ogsaa under denne Seilads saa vi den engelske Eskadre paa Jagt efter os. Da man ikke kunde erholde Skibenes Fornødenheder i Frederiksværn, forlode alle tre Skibe dette Sted efter et kort Ophold og seilede til Frederikstads Fjord, paa hvilken Tour vi atter saa de engelske Skibe. Her blev Lovisa Augusta halet saa langt op som den kunde flyde, og dens Kanoner ved den ene Side udtagne og satte iland paa Batterier, som dertil bleve opkastede, medens Prins Christian fik Station længere ude, mellem Hutts Ø og Landet østenfor, paa tvers lige i Løbet. Krudtet blev udtaget af forreste Magasin, og let antændelige Sager nedlagte for at kunne sætte Ild paa Skibet, om det ikke kunde modstaa Angreb af den overlegne Fjende. Efter at have provianteret, bleve atter begge Skibe taklede og gik tilsøs paa et Krydstogt, under hvilket vi maatte udholde adskillige Storme og ofte vare tæt ved eller

endog imellem fjendtlige Konvoier og Krigsskibe uden at kunne foretage os noget. Efter en haard Storm, hvori Lovisa Augusta mistede de fleste af sine Seil og blev læk, maatte vi følge dette Skib i Havn til Frederiksværn, hvor vi forefandt Ordre at komme til Kjøbenhavn og paa Veien at tage tre Fregatter, der laa ved Helsingborg. Paa Nedveien undgik vi ved et rent Tilfælde at landsætte paa Læsø, hvor hen Strømmen havde sat os i den lange Vinternat, og i Hornbæks Bugten, hvor vi havde ankret, maatte vi kappe Ankeret fra os for at undgaa Lovisa Augusta, der drev ned mod os. Vi saa mange fjendtlige Skibe, og jagede en engelsk Brig under Anholt, men lode dens Konvoi i god Ro passere. Fregatterne ved Helsingborg vare borte, men i Kjøbenhavn modtog man os med Glæde som Børn, man kun halvt turde haabe at se igjen. Begge Skibe fik nu Ordre at gaa til Stevns for at tage en Fregat, som laa der, men den var borte, da vi kom, hvorpaa Lovisa Augusta stod nordefter igjen, medens Prins Christian gik til Østersøen for at konvoiere nogle Skibe fra Christiansø til Kjøbenhavn. Efter denne første Adskillelse traf vi atter i en Storm sammen med Lovisa Augusta, der ligesom vi var bleven forhindret af Veiret i at fortsætte sin Reise; her var den atter nær kommet os ombord, da dens Toug sprang ligesom vi passerede den agtenom paa Preiehold. Nu forlode vi den og gik paa vor Expedition, fik Skibene ud fra Christiansø, men kom først tre Uger efter til Kjøbenhavn, da Storm og vestlige Vinde forhindrede vor Tilbagetour, medens en streng Kulde plagede os, dog uden at vi havde noget stort Antal Syge. Paa denne hele Expedition med dette Linieskib var det især, at min Karakter tog en bestemtere Retning, og min Alder, 17 Aar, var vel ogsaa den Periode i hvilken saadant tidligst kunde ské. Jeg var fattig, uden Bekjendte, der kunde virke paa eller for mig; jeg maatte handle for mig selv, og begreb dette; men hertil bidrog vist fornemmelig den fornuftige Maade, hvorpaa jeg blev holdt til en for min Alder og mine Kræfter streng Tjeneste.

Ved Skibets Ankomst til Kjøbenhavn maatte jeg, skjøndt meget ugjerne, dog med gode Anbefalinger forlade det, for at absolvere Officersexamen ved Akademiet, men Forberedelserne dertil bleve snart afbrudte, og den 25de Februar 1808 blev jeg udnævnt til Maanedslieutenant, og kommanderet ombord i en forhenværende Vestfarer, et Fregatskib ved Navn Prins Frederik, der skulde armeres under Kapitain Lerches Kommando. Da Næstkommanderende bestandig var syg, og jeg var 3die Kommanderende, forestod jeg Arbejderne ved Skibet, som dog aldrig kom ud af Bommen. Den 17de April afgik jeg derfra til Kjøbenhavns Rofflotille under Kommandør J. C. Krieger, og fik først

Kommando af en Morterbarkas, men kort Tid efter af Morterchalouppen Nr. 1. Med denne var jeg saa heldig at kunne ro og holde med Kanonchaloupperne, hvad ingen af de andre Morterfartøier kunde, hvorfor jeg altid var i Linie med dem ved vore Manøvrer og de Angreb, der forefaldt, og da jeg kunde naa længere med Morterne end Kanonerne paa Chaloupperne, drev Bomberne fra mit Fartøi to Gange en Konvoi, som vilde seile gjennem Flinterenden til Østersøen, tilbage paa Malmø Rhed. Den 9de Juni Eftermiddag Kl. 2 lettede Konvoien 3die Gang og løb med frisk nordlig Vind Syd efter. Hele Flotillen, der laa ved Dragør, gik øieblikkelig ud, forcerede ved Roning over imod den, og angreb de fire Fregatter og en Brig, som beskyttede den. Affairen varede til Mørket faldt paa, og holdt først op i Nærheden af Falsterbo Rev, hvor Flotillen fik Ordre at trække sig tilbage, og naaede Dragør om Natten mellem Kl. 2 og 3. Resultatet var, at især én af Fregatterne blev betydelig beskudt, og at en Orlogsbrig, The Turbulent, og 11 Koffardiskibe bleve erobrede. Efter Skydningens Ophør besatte jeg et svensk Skib, som jeg bragte til Kjøbenhavn. Vi havde i denne Affaire hverken Døde eller Saarede. Den 16de Juni blev jeg Næstkommanderende paa The Turbulent, der førte 12 St. 18 *M*'s Caronnader og 2 St. 9 *M*'s Kanoner, Chef Lieutenant Thomas Lütken. Den 24de Oktober afgik jeg fra Turbulent for at overgaa som 3die Kommanderende paa en større Brig, Samsø, der nylig var løbet af Stabelen, Chef Kpt. Lieut. Johannes Krieger. Efter Equiperingen lagde vi ud af Bommen, og samme Dags Aften gik Ild i en Del af Baadsmandens Varegoods, som laa tæt ved Kabysen, men ved Koldblodighed og Orden blev Ilden snart slukket. Vor Bestemmelse var at gaa til Norge, men vi frøs inde paa Rheden. Isen brød op flere Gange og kom atter ind igjen; men engang blev Briggen sat paa Land indenfor Lynetten, saa at vi maatte udlosse Alt for at komme flot. I denne Vinter var en Landgang betænkt paa Sverig over Isen i Forening med franske Tropper, ved hvilken Leilighed den største Del af Briggens Besætning skulde udgjøre en Del af Avantgarden, men der blev ikke noget af denne Expedition. Medens vi laa indefrosne paa Rheden, fik jeg Ordre til at lade mig examinere i Sø- og Landartilleri ved Akademiet. De andre Examina havde jeg præsteret langt tidligere, og bestaaet godt i Mathematik Februar 1807. Det syntes virkelig at være uden Grund at forlange denne Examination af mig, der alt var Officer et Aar, og alt havde haft Leilighed til at vise, at jeg forstod at bruge Artilleriet, men jeg maatte adlyde, og man kunde ikke negte mig bedste Karakter. Paa Briggen Samsø var jeg vel anset af Chefen, der havde Ord for at være en urimelig streng Mand,

medens han alene var en dygtig Officer, der forlangte streng Opfyldelse af Enhvers Pligt.

Den 25de Februar 1809 fik jeg Ordre til at gaa som Sekond-Lieutenant til den franske Schelde-Flaade i Forening med de daværende Kammandører v. Dockum og v. Berger samt flere Officerer. Vi forlode Kjøbenhavn den 9de Marts og kom til Vlissingen den 29de s. M., hvor vi bleve forestillede for den franske Kontre-Adm. Missiessy, der kommanderede Flaaden. Her fandt vi Besætningen paa to af Danske besatte Skibe i en meget ubehagelig Stemning, fordi de første Chefer, Kapitainerne Rosenvinge og Baron Holsten, vare bragte hjem som Arrestanter (vi havde talt med dem i Rensborg). Byen var i Beleiringstilstand, Patrouiller af mere end 50 Mand gennemkrydsede Gaderne, og de Skibe, som laa i Bassinet overfor de Danske, havde deres Skandse og Bak besatte med Kanoner, og Folk ved dem om Natten, medens de Danske intet Skyts havde, Alt fordi man frygtede et Oprør af disse Folk. Stregheden gik til den Grad, at ved Gadeoptøier af ingen Betydenhed blev skudt en dansk og en fransk Matros.*) Ved vor Ankomst fik imidlertid Alt et mere fredeligt Udseende, og en bedre Stemning blev tilveiebragt ved den Maade, hvorpaa v. Dockum optraadte.

Den 1ste April 1809 begyndte min Tjeneste ombord i Linieskibet le Dantzick paa 84 Kanoner. Flaaden bestod den Gang af følgende Skibe, alle paa 84 Kanoner, med Besætning af i Gjennemsnit 650 Mand.

Avantgarden: l'Anversois, le Dalmate og le Commerce de Lyon.

Corps de Bataille: le Duguesclin, le Dantzick, le Charlemagne (Admiralskib) og le Cesar.

Arieregarden: la Ville de Berlin, l'Albanais og le Pultusck.

Dantzick, Kommandør v. Berger, og Pultusck, Kommandør Baron Holsten, havde dansk Besætning.

Det var sædvanligt, at 3 Linieskibe laa paa Brandvagt ved Vlissingen, medens den øvrige Del af Flaaden havde Station midt for Zuid Beveland. Den 30te Juni laa Skibene Dalmate, Cesar og Dantzick paa Brandvagt, da fjendtlige Skibe blev signalerede, hvis Tal tilsidst blev saa stort, at man ikke kunde angive det. Næste Dag fik vi Ordre til at forene os med Flaaden, og seilede op ad Schelden, medens de Engelske gjorde Landgang paa Nord-siden af Øen Walcheren. Jeg saa det hele Landgangsangreb fra Skibets Top over Landet.

*) Om hvad der foranledigede disse Forhold se: O. Lütken, »de Danske paa Schelden 1808—1809«.

Den 1ste August gik Flaaden op ad Floden, og her viste de danske Skibes Overlegenhed i Manøvre sig i den fuldeste Glands, thi medens de Franske under Krydsning for Modvind vare og forbleve i den største Uorden, bleve de danske Skibe saaledes manøvrerede, at de vare frie af Alt, og beredte til at foretage enhver Ting, som Omstændighederne maatte byde. Dette blev ogsaa erkjendt, ikke blot i den franske Flaade, men selv blandt de Engelske udbredte Rygtet sig om de Danskes Overlegenhed og fremkaldte Yttringer af Agtelse i de engelske Rapporter.

Schelden var den Gang næsten ganske blottet for Forsvar. Der fandtes vel ikke faa, vel placerede Batterier, men enten aldeles uden Kanoner eller dog kun svagt forsynede med halvt ubrugelige Piecer. Der var kun faa Tropper i Landet, og de, der gjorde Tjeneste i begge Provinser, bestode blot af nogle Tusinde Invalider, da alle kraftige Tropper vare i Felten, i Østerrig og Spanien. Flaaden maatte altsaa forsvare sig selv, og tog alle dertil sigtende Forholdsregler. Dantzick, Cesar og Dalmate bleve lagte paa et Sted, hvor Schelden gjør en næsten retvinklet Bøining, saaledes at de kunde skyde langs Løbet til Antwerpen; længere op ad Floden laa hist og her enkelte Skibe, hvor de kunde komme til at virke mod en Fjende, og Resten laa neden- og ovenfor Antwerpen. Disse sidste udtog deres Kanoner og afgav Besætningerne til Tjeneste iland paa Batterierne. Af den Jord, der udgravedes af det Bassin, som byggedes ved Antwerpen, var dannet en meget betydelig Høi, hvorpaa et Batteri blev indrettet til Byens Forsvar.

Nogle Brandere skulde indrettes og besættes af Flaadens Skibe. Kommandoen af en saadan var og bør altid være en frivillig Post paa Grund af den dermed forbundne ualmindelige Fare, og da der saaledes blev spurgt Dantzicks Officerer, hvem der vilde have Kommandoen af den Brander, som Skibet skulde besætte, tilbød jeg min Tjeneste og fik den. Jeg havde den Gang ikke fyldt mit 19de Aar. Besætningen skulde bestaa af 1 Underofficer og 7 Mand, som jeg fik Tilladelse til at tage blandt dem, der frivillig meldte sig til at fare med mig, og her havde jeg det smukkeste Bevis paa en Hengivenhed for mig, der endnu, 35 Aar efter, staaer levende og glædelig for mig. Hele Besætningen stod opstillet paa Batteriet, da jeg kom og spurgte hvem der vilde gaa med mig paa Branderen. Paa faa Undtagelser nær fremtraadte Alle. Jeg takkede dem, men gjorde dem opmærksomme paa, at jeg maatte have Svømmere og alene kunde vælge 7 Mand. De, der ikke kunde svømme, traadte da tilbage, men alle Svømmerne bleve staaende. Det vilde have været en Fornærmelse mod disse Brave her at vælge, dette begreb jeg

saare vel og sagde dem det. Jeg valgte derfor blot en Underofficer og to mig nøie bekendte Mænd, og lode disse udtage de Øvrige, men den Besætning, jeg saaledes fik, var ligesaa ophøiet over al Ros, som den i sit Tal var ringe. Min Branders Navn var l'Impitoyable.

De Engelske vare allerede passerede Batz, som var indtaget af dem, og beskød daglig den flanderske Side, hvor man var ivrig beskæftiget med at opkaste Batterier. Snart vare talrige Batterier i Orden, flere Kanonbaade, hvis Tal omsider steg til 90 Stkr., bleve sendte gennem Kanalerne til Schelden, og endelig kom ogsaa nogle Tropper, saa at vi nu kunde tænke paa at møde det Angreb, vi daglig maatte vente. Hvad der havde afholdt de Engelske fra at kaste den største Del af deres Magt over paa Fastlandet Braband, og saaledes tilintetgjøre os ved et coup de main, var og blev os uforklarligt, men deres Langsomhed og Ubestemthed blev vor Redning.

24 Kanonbrigger vare besatte med Danske fra Pultusck og Dantzick. Kapitain Fasting havde Overkommandoen over disse, og Kapitainlieutenanterne Stephansen og Flensborg tjente under ham.

En hemmelig Fjende havde imidlertid været mere virksom mod Englænderne end alle vore Anstrengelser. Den usunde Luft og især det slette Vand, som fandtes paa Øerne, udbredte Sygdom og Død blandt Mennesker og Heste, saaledes at de allerede i September maatte forlade Zuid Beveland og trække sig tilbage til Walchern og nogle mindre Øer. Al deres Magt blev derefter anvendt paa Erobringen af Vlissingen, der var slet befæstet og næsten lige saa slet armeret. Den holdt sig desuagtet i mere end 6 Uger mod den betydelige Overmagt og overgav sig først, da der intet Haab mere var tilbage om at modstaa den Storm, der var forberedt saavel fra Søsiden, hvor Batterierne bogstavelig vare nedskudte, som fra Landsiden, hvor flere Brecher tillode en let Adgang. Efterat Englænderne havde ødelagt alle Marineetablissementer i Vlissingen, Skibene paa Stabel og Bassinet, forlode de Walchern den 16de December. Nogle Dage før deres Bortgang var der forberedt et Angreb paa Walchern fra fransk Side, hvorved de Danske skulde have havt den Ære at sættes i Spidsen, men det kom ikke til Udførelse.

Da Marineministeren Vice-Adm. Decrés i hin Periode besøgte Scheldeflaaden, var han ogsaa ombord i min Brander, og syntes at være tilfreds med den. Jeg havde ogsaa det Held med mit gode Fartøi at føre General, siden Marechal Maison i et vigtigt Ærinde til Antwerpen i mørk Aften og i et Veir, da intet andet Fartøi vovede at gaa derop; ligeledes blev jeg nogle Gange brugt med dette Fartøi til Sendelser ned ad Floden til Flotillen under

Admiral l'Hermitte i saa haardt Veir, at ingen anden vilde paatage sig det. Jeg lodsede nogle danske Kanonbrigger gennem Schelden, fordi jeg var kjendt med Farvandet og Strømmen, og bragte en Kanonbrig, der var kommet paa Land i en farlig Stilling, ned ad Floden til en sikker Ankerplads.

1810 havde jeg Kommando over en Kanonbrig paa 3 St. lange 24 \mathcal{M} 's Kanoner og en 9 \mathcal{M} 's Haubitz, med en Besætning af 30 Mand. Med denne krydsede jeg daglig, i Forening med 3 andre Brigger, der vare besatte med Danske, og en Del franske Brigger. Jeg maatte engang ombytte Fokkemasten, der var utjenstdygtig, og ved min gode Besætning skete dette saa hurtigt, at det vakte en for mig behagelig Opmærksomhed. De 4 danske Brigger bleve en Gang ansete for tagne, fordi vi havde holdt saa langt tilsøs, at vi først kom tilbage den næste Dag, og modtog da den franske Admirals venlige Irettesættelse for vor ubetimelige Tjenstiver. En anden Gang holdt man mig for at være forlist i et meget haardt Veir om Natten, og blev meget fornøiet ved at finde mig tilankers næste Morgen ved Siden af Skibet, hvortil jeg havde arbejdet mig op om Natten. Tidlig i Foraaret 1810 havde Keiser Napoleon besøgt Flaaden.

1811 blev den danske Styrke paa Schelden forøget med to Linieskibs Besætninger, nemlig til Skibene l'Albanais og le Dalmate.

Da Dantzick om Efteraaret skulde oplægges, og desaaarsag udtog sit Krudt, gik der Ild i den sidste Rest af dette, omtrent 5 á 600 \mathcal{M} og 8000 Geværpatroner, hvorved Skibets Apteringer og nogle Varseil tændtes, og nogle og tyve Mand bleve dræbte eller saarede. Ved denne Leilighed havde jeg ligeledes den Lykke at erhverve mig min Chefs, Kapitain C. Wleugels Tilfredshed.

1812 i Begyndelsen af Marts besøgte Keiser Napoleon anden Gang Flaaden. Han gik ombord ved Breskens i Flandern og var paa alle Skibene, fra Formanden l'Anversois til Admiralskibet Charlemagne. Dantzick laa nærmest Admiralskibet, og var saaledes det næstsidste han besøgte. Et haardt Veir, som begyndte om Natten efter Keiserens Ankomst, holdt ham ombord i Admiralskibet i tre Dage. Under dette Veir mistede Brandvagten, der bestod af 4 Linieskibe, blandt hvilke Pultusck, sine Ankere, og maatte seile op ad Floden. Her udmærkede det danske Skib sig atter ved sine smukke Manøvrer, der tiltrak sig Alles Opmærksomhed.

Den 26de Marts blev jeg hædret med Æreslegionens Ridderkors, hvilken Orden under den hele Expedition alene blev tildelt fem af vore Officerer blandt de mange, som gjorde Tjeneste der.

Jeg havde tidligere søgt og erholdt Tilladelse til at reise hjem, og i Altona laa Ordre til min Ansættelse ved Fladstrands Roflotille, men efter Anmodning af Admiral v. Dockum, der nylig havde erholdt denne Grad, om at blive som hans Adjutant, og desuden paa Grund af den mig nylig tildelte Dekoration, fandt jeg det rigtigst at renoncere paa Hjemreisen, og blev da den 7de Mai ansat som Adjutant hos Admiral v. Dockum.

I Efteraaret 1812 vare en Del danske Officerer reiste hjem og skulde remplaceres af andre, men de fremmede Armeers Fremtrængen efter de Franskes Uheld i Rusland gjorde det umuligt for dem at komme til os, saa at flere Skibe savnede Officerer til Tjeneste. Paa Grund heraf blev jeg 1813 ansat som Næstkommanderende paa Linieskibet l'Albanais, hvis Chef den Gang var Kpt. Lieut. Cederfeldt. Min Tjeneste her ombord vil jeg ikke videre omtale, men tror dog, at den tør maale sig med min tidligere Tjeneste, da Organisationen af dette Skib undergik en saadan Forandring, at dets Besætning vandt et Ry for Disciplin og Duelighed, som det ikke forhen havde havt.

Den 11te April 1813 afleverede jeg Skibet til en fransk Besætning, og den 14de gik jeg tilfods med Besætningen hjem til Danmark.

23 Aar gammel kom jeg saaledes til Kjøbenhavn den 30te Mai, og paa min Begjæring om atter at blive udkommanderet, blev jeg ansat som Lærer ved Søkadetakademiet i Navigation og Mathematik, den Gang meget mod mit Ønske, da denne Slags Virksomhed ikke stemmede med mine Tilbøieligheder.*

Her standse disse Optegnelser fra hans egen Haand, hvilke ere meddelte saa omstændelig, da de karakterisere ham som en tidlig modnet, modig og virksom Mand, der ved disse Egenskaber nød sine Foresattes Agtelse, og som forstod at erhverve sine Undergivnes Tillid og Hengivenhed; desuden have de historisk Interesse i andre Henseender.

Til hans Ophold paa Schelden knytter sig en Omstændighed, som han ikke omtaler, men som blev af stor Betydning for hans øvrige Liv. Han blev nemlig i Vlissingen optaget i Frimurersamfundet, og blev efter sin Hjemkomst et virksomt og utrætteligt Medlem, der erhvervede høi og fortjent Agtelse blandt Brødrene, og efterhaanden forfremmedes til de høieste Værdigheder i den Del af Samfundet, hvortil han hørte. Ved Siden af sin offentlige Virksomhed og sit Familieliv var det hans kjæreste Syssel at hellige den store Arbejdsdygtighed, som han besad, til at fremme dette Samfunds Øiemed.

Hans Anlæg for Søkrigerstanden, og den fremragende Dygtighed, han havde lagt for Dagen, inden han havde fyldt sit 23de Aar, skulde ikke komme til Nytte for hans Fædreland. Leiligheden frembød sig ikke, og hans Søfart indskrænkede sig til en Del Ture med Kadetskibet som Lærer i Navigation, og til et Togt som Trediekommanderende ved Linieskibet Dronning Marie i 1834; men paa anden Vis kom hans fortrinlige Evner og hans Virkelyst dog til Gavn for den danske Flaade. Han virkede som Lærer ved Søkadetakademiet til 1824, da han blev ansat ved Søartilleriet under sin ælste Broder P. M. Tuxen. Ved Slutningen af 1830 blev han Equipagemester paa Nyholm, og som Følge deraf tillige Havnemester i Nyhavns Distrikt, Medlem af Havneadministrationen og af Opmudringskommissionen. I denne Stilling blev han, indtil han i 1853, efter at være bleven forfremmet gennem de forskjellige Grader i Søofficerskorpset, blev udnævnt til Kommandør og Chef for den ene af Søetatens Divisioner. 1834 havde han modtaget Dannebrogordenens Ridderkors, 1840 blev han Dannebrogsmænd, og 1853, da han afgik fra Orlogsværftet, blev han udnævnt til Kommandør af Dannebrog. I de anførte Stillinger virkede han med rastløs Iver og Flid, og der blev lagt megen Beslag paa Anvendelsen af hans rige Evner. Han var Medlem af Konstruktions- og Regleringskommissionen, og af de fleste af de Kommissioner under Flaaden, som betydningsfulde Hverv vare overdragne. I 1833 udgav han desuden en Lærebog i Navigation, der var det første fuldstændige Værk i dette Fag i den danske Literatur; den udfyldte et dybt følt Savn og holdt sig i Brug i en lang Række af Aar.

Han havde et ædelt Hjerte, var ridderlig i al sin Færd. Hvor hans Retfærdigheds Følelse krænkedes, kunde hans Sind heftigt blusse op. Han dømte mildt om Andre, besad endog en vis Troskyldighed, der undertiden bragte ham bitre Skuffelser. Han var trofast mod Venner og altid rede til at støtte og hjælpe, hvor han formaaede.

Han var den længst levende af sine Sødskende.

a 1. **Axeline Louise Adelaïde Tuxen**, f. ²⁶/₉ 1816, Kjøbenhavn, * ³/₆ 1843 Krigssekretair *Nis Fritz Friis*, f. ²⁹/₉ 1809, † ¹³/₆ 1884. Han var fra 1840 Bestyrer af en Latin- og Realskole i Kjøbenhavn, til han i 1857, efter Faderens, Proprietair Christen Friises, Død arvede Gaarden Lillekjøbelev paa Lolland, hvor han derefter levede og virkede til sin Død.

a 2. *Christen Søren Ludvig Tuxen Friis*, f. ²⁶/₆ 1844, Kjøbenhavn, * ¹⁷/₅ 1880 *Henriette Kirstine Eugenie Onsberg*, f. ¹⁹/₁ 1857, Stubbekjøbing,

Datter af Kjøbmand Reinholdt Ludvig Edmond Onsberg og Marie Theresia Pontoppidan.

Han uddannedes efter endt Skolegang paa Sorø Akademi for Landvæsenet, som han lærte praktisk paa forskjellige Gaarde paa Lolland og Falster. Efter et henvend toaarigt Ophold ved den Kgl. Veterinair- og Landbohøiskole i Kjøbenhavn, afgik han derfra i 1868 efter endt Examen, som Landbrugskandidat. Han var senere et Par Aar Forvalter paa Berritzgaard under Baroniet Guldborgland, og tog i 1870 til Lillekjøbelev, som han hjalp Faderen at bestyre, indtil han i Foraaret 1884 overtog den gamle Fædrenegaard i Eiendom som 4de Led af Familien Friis, idet hans Oldefader erhvervede den i 1782.

a 3. Dagmar Bertha Kirstine Onsberg Friis, f. $\frac{9}{6}$ 1882, Lillekjøbelev.

b 3. Sigrud Louise Eugenie Onsberg Friis, f. $\frac{14}{12}$ 1883, Lillekjøbelev.

c 3. Louis Axel Eugen Onsberg Friis, f. $\frac{21}{11}$ 1887, Lillekjøbelev.

b 2. *Bertha Friis*, f. $\frac{23}{7}$ 1845, Kjøbenhavn.

c 2. *Ida Friis*, f. $\frac{16}{3}$ 1848, Kjøbenhavn, * $\frac{14}{5}$ 1869 *Christopher Cloëtta*, f. $\frac{24}{9}$ 1835 i Landsbyen Bergün, Graubünden, Schweiz. Han forlod Hjemmet i 1851, tog til Kjøbenhavn, hvor han virkede i Gianelli & Co.'s Forretning i 4 Aar, og opholdt sig derefter 6 Maaneder i Berlin. 1856 kom han tilbage til Kjøbenhavn, indrettede og forestod et Konditori i Forretningen Stephan à Porta & Co., og etablerede i 1857 en Café, kaldet Café Royal. Den 3die November 1862 begyndte han en Damp Chokolade- & Konfekt-Fabrik i Kjøbenhavn, under Firma »Brødrene Cloëtta« og den 1ste Februar 1873 en Damp Chokolade-, Konfekt- og Dropsfabrik i Malmø under samme Firma. 1887 blev han af den kgl. danske Regering anerkjendt som Konsul i Kjøbenhavn for det Schweizerske Forbund.

a 3. Jacobine Cloëtta, f. $\frac{23}{3}$ 1870, Kjøbenhavn.

b 3. Louise Cloëtta, f. $\frac{20}{5}$ 1871, Kjøbenhavn.

c 3. Magdalene Cloëtta, f. $\frac{7}{1}$ 1873, Kjøbenhavn.

d 3. Otto Friis Cloëtta, f. $\frac{13}{8}$ 1874, Kjøbenhavn, † $\frac{10}{2}$ 1875.

e 3. Fritz Bernhard Cloëtta, f. $\frac{12}{2}$ 1876, Kjøbenhavn.

f 3. Ursulina Cloëtta, f. $\frac{23}{8}$ 1878, Kjøbenhavn.

g 3. Bertha Cloëtta, f. $\frac{16}{4}$ 1880, Kjøbenhavn.

b 1. **Lorentz Elias Tuxen**, f. $\frac{3}{5}$ 1820, Kjøbenhavn, † August 1857.

Han begyndte sin Uddannelse for Sømandsstanden i 1836, idet han

gjorde en Reise som Dreng med en Vestfarer. 1838 tog han Styrmands-examen, gjorde derefter flere Reiser som Styrmand, og tog 1841 til Ost-indien, hvor han i flere Aar førte Skib. 1848 kom han hjem og førte derefter Dampskibet Iris mellem Kjøbenhavn, Aalborg og Aarhus.

c 1. **Ludvig Christian Emil Tuxen**, f. $^{31}/_8$ 1822, Kjøbenhavn, † $^{21}/_{10}$ 1826.

d 1. **Wilhelmine Amalie Tuxen**, f. $^4/_6$ 1824, Kjøbenhavn.

e 1. **Peder Tuxen**, f. $^{16}/_5$ 1826, Kjøbenhavn, † $^1/_{11}$ 1826.

f 1. **Ernst Frederik Tuxen**, † $^{19}/_5$ 1826.

g 1. **Christine Tuxen**,

h 1. **Camilla Elisabeth Tuxen**, f. $^{24}/_7$ 1828, Kjøbenhavn, † $^{10}/_3$ 1852.

VI. **Johan Georg Christian Tuxen**, f. $^{27}/_{10}$ 1792, Kjøbenhavn, † $^{17}/_4$ 1839, * $^6/_{12}$ 1823 **Christiane Catharine Wedsted**, f. $^4/_6$ 1791, †, Datter af Pastor Holger Andreas Wedsted og Kirstine Margrethe Orsleff (se ovenfor E, Rudolph Math. Mariagers Sødskende).

Han indtraadte i Landetaten, hvor han efterhaanden forfremmedes til Major. Ved Siden af sin militaire Virksomhed uddannede han sig til Landmaaler, bestod Examen, fik Bestalling som kongelig Landmaaler og virkede i denne Egenskab i en Række af Aar ved Optagelse af Matrikelkaart. Hans Liv hengled roligt i et lykkeligt Familieliv, og delte mellem en samvittighedsfuld Opfyldelse af sine militaire Pligter og Kaarttegning for Matrikelkontoret, men hans Helbred var svagt, og Livet blev tidlig sluttet. I det selskabelige Liv udmærkede han sig ved sit Lune og havde et særligt Talent til at fortælle Anekdoter og Træk af Livet.

a 1. **Carl Elias Holger Tuxen**, f. $^{12}/_3$ 1825, Kjøbenhavn, † $^{30}/_{11}$ 1886, * $^9/_{12}$ 1864 **Karen Elise Augusta Kruuse**, f. $^{23}/_4$ 1835, Kyholm, Datter af Kpt. Lieut. i Søetaten Casper Frederik Kruuse (Søn af Provst M. P. Kruuse, se P. M. Tuxen og hans Efterkommere, Side 21) og Johanne Erika Budde.

Han gennemgik Efterslægtsselskabets Skole og blev derefter privat dimitteret til Universitetet, og blev theol. Kand. 1849 med Karakter Laud egregie. Han informerede en Del Aar i Fr. Friis's Skole i Kjøbenhavn, og virkede senere som Huslærer hos Grev Knuth til Knuthenborg og hos Grev Ahlefeldt paa Langeland. 1866 blev han kaldet til Sognepræst til Vinkel og Rind i Viborg Amt og Stift. 1876 ombyttede han dette Kald med Gadstrup og Syv i Sjællands Stift, i hvilken Stilling han i 1881 blev udnævnt til Provst, 1882 til Sognepræst til Eiby og Dalby i Sjællands Stift, og endelig 1885 til Høielse og Lellinge i samme Stift.

a 2. *Ingeborg Johanne Christiane Tuxen*, f. $^{20}/_{12}$ 1865, Kjøbenhavn, † $^{1}/_{12}$ 1882.

b 2. *Jenny Frederikke Tuxen*, f. $^{21}/_{2}$ 1867, Vinkel.

c 2. *Johan Frederik Holger Tuxen*, f. $^{5}/_{4}$ 1868, Vinkel.

d 2. *Viggo Tuxen*, f. $^{3}/_{12}$ 1871, Vinkel, † $^{10}/_{11}$ 1886.

e 2. *Førgen Emil Tuxen*, f. $^{8}/_{9}$ 1873, Vinkel.

VII. **Christian Frederik August Tuxen**, f. $^{12}/_{10}$ 1797, Kjøbenhavn, † $^{27}/_{11}$ 1850,

* 1) $^{3}/_{5}$ 1834 **Frederikke Elisabeth Sommer**, f. $^{17}/_{9}$ 1803, † $^{4}/_{4}$ 1847, Datter af Oberst, Regjeringsraad i Vestindien Frantz Sommer og Magdalene Elisabeth Ackermann. * 2) $^{18}/_{11}$ 1849 **Johanne Mariane Jensen**, f. $^{23}/_{5}$ 1811, Ringsted, Datter af Kjøbmand N. Jensen og Johanne Magdalene Birch.

Han blev uddannet for Landetaten. 1812 blev han Kadet med Gage og Frikorporal, og den 28de Decbr. samme Aar udnævnt til Sekond Lieut. à la suite ved »Kjøbenhavns Infanteriregiment« og Underofficer ved Kadetkorpset, og afgik i Decbr. 1813 til Regimentet. Da han higede efter Virksomhed, og Tjenesten levnedes tilstrækkelig Tid, uddannede han sig til Landmaaler, tog Examen 1815 og modtog næste Aar Bestalling som kongelig Landmaaler. 1823 blev han Premier Lieut., men først 1838, altsaa 26 Aar efter Udnævnelsen til Officer, opnaaede han at blive forfremmet til Kapitain. Imidlertid var der i hans Ægteskab tilfaldet hans Hustru en temmelig betydelig Arv, og da han havde megen Interesse for Landvæsenet, som han havde erhvervet en Del theoretisk Kundskab i, bestemte han sig til at søge at gjøre Pengene frugtbringende i en Landeiendom, og købte Gaarden Fredriksholm i »Dronningens Enghave« ved Kallebodstrand. Denne Beslutning blev saare uheldig i sine Følger. Han savnede praktisk Kundskab til at drive en saadan Eiendom, flere Uheld, saasom mislykket Høhøst og Sygdom blandt Kvæget kom til, og det blev ham Aar for Aar vanskeligere at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser, saa at han omsider blev nødt til at opgive Eiendommen med Tabet af sin Formue, medens optagne Laan hvilede tyngende paa ham. Dertil kom den for ham endnu større Ulykke, at han fik Afsked fra sin militaire Stilling ved den Masse-Reduktion, der foretoges i 1842, ved hvilken megen Vilkaarlighed nødvendigvis gjorde sig gjældende. Kong Christian d. 8de modtog ham til Audients nogle Dage før Kundgjørelsen om Reduktionen udkom, udtalte sin Tak og Tilfredshed med hans Tjeneste, roste ham som »en duelig og flink Militair«, overleverede ham Ridderkorset med saa djærvt et Haandtryk, at Korsets ene Hjørne bøiedes derved, og erklærede at hans Afgang ene var begrundet deri, at Kongen ønskede »at benytte ham i andre Retninger.« Kongens Ord gjorde dog kun lidet Indtryk paa ham, der ikke

formaaede at se Berettigelsen til det mod ham foretagne voldsomme Skridt. Hans militaire Stilling var brudt, og han havde lidt økonomisk Ruin. Tuxen var dog ikke den Mand, der lod Haabløsheden helt tage Overhaand; den voxende Børneflokk tvang ham desuden til at søge Udveie. Saasnart det var muligt at frigjøre sig for Fredriksholm, tog han Bolig i Kjøbenhavn, og var nu henvist til at drage Fordel af sin Bestalling som Landmaaler. Allerede i Lieutenantsaarene havde han udført en Del Opmaalinger i Jylland, og nu tilbødes der ham forskjellige Arbejder. Saaledes udførte han større Opmaalinger i Kjøbenhavns Omegn, særlig ved Brønshøj og Utterslev, foretog Nivellering af Kjøbenhavns Gader, af Utterslev Mose, m. m.

Familien levede dog stadig under et haardt økonomisk Tryk, men dette svækkede ikke den Medfølelse med Samfundets mere uheldigt stillede, som havde besjælet ham alt fra Ungdomsaarene, men skærpede den maaske netop. Han havde en overordentlig varm Følelse for de Fattige, ofrede dem baade Tid og Kræfter i rigeste Maal, og lagde for en stor Del Spiren til det Velgjørenhedsværk, der senere har taget saa store Dimensioner. Et varigt Minde om denne hans Virken er det endnu bestaaende »Forenede Velgjørenheds Selskab«. Dette blev stiftet den 4de Mai 1832 af ham i Forening med Universitetspedel Meier og daværende Kand. theol. senere Professor Hermansen, med det Formaal: »at lette værdige Trængende, særlig saadanne, der havde kjendt bedre Dage, Armodens tunge Byrde«. Stifterne virkede først i Løndom, ved Meddelelse fra Ven til Ven, men da der i Løbet af 3 Maaneder paa denne Maade havde sluttet sig 150 Medlemmer til, traadte de offentlig frem, og den 1ste August blev Selskabet konstitueret under det anførte Navn. Antallet af Medlemmer voxede derefter hurtigt, og Selskabets Existens blev desuden sikret ved flere det velvillig skjænkede Legatkapitaler. Nogle yngre Studerende blandt Selskabets Medlemmer med daværende Student Frederik Barfod i Spidsen, opfordrede Bestyrelsen til at oprette en Drengeskole og en Pigeskole, hvori de tilbød at meddele Undervisning uden Betaling. Drengeskolen oprettedes i 1834 ved Hjælp af extraordinaire Bidrag, og bestaaer endnu med et Antal af omtrent 40 Elever, Pigeskolen opnaaede man derimod ikke at faa oprettet, hvorimod en Sum, der var skudt sammen, blev benyttet til Fripladser i forskjellige Pigeskoler.

Tuxen havde stadig Indsamlinger i Gang for de Fattige, arrangerede Dilettantforestillinger og Koncerter i veldædige Øiemed, og deltog selv i disse, hvortil hans gode dramatiske Anlæg og smukke og kraftige Sangstemme gjorde ham vel egnet, og virkede desuden paa flere andre Maader,

uden at tage Hensyn til den Tid som Indsamlingen og særlig Uddelingen krævede. I den tarvelige Bolig i Lille Kongensgade tæt ved Kongens Nytorv maatte han atter og atter forlade sit Arbeidsbord for at modtage Besøg af Fattige, der til sine Tider stærkt belemrede Trappen. Som Løn for sin utrættelige Virken vandt han Paaskjønnelse fra alle Sider. Han kaldtes »de Fattiges Tuxen«, og var overordentlig afholdt.

1847 mistede han sin første, saa inderligt elskede Hustru og stod nu som Enkemand med 4 Børn, hvoraf den ældste kun var 12 Aar gammel. Sorgen tyngede paa ham, og der behøvedes en stærk Impuls for at give hans Tanker en ny Retning. En saadan fremkom i Begivenhederne i 1848. Han grebes mægtig ved Efterretningen om den franske Revolution og de storslaaede Verdensbegivenheder i 1848, og da Efterretningen om Oprøret i Hertugdømmerne naaede her til, følte han, at ligesom for Landet, saaledes var ogsaa for ham Tærningerne kastede. Han betroede sine Børn til sin Søster, Fru Hempels Omsorg, og meldte sig til Tjeneste ved Hæren. Han skrev derom i et Brev til Hjemmet den 29de Juni 1848: »Jeg overveiede det længe, inden jeg bestemte mig til at drage i Felten. Jeg gjorde det først efter lang Selvprøvelse, lange og haarde Kampe med mig selv. Kampe med Bevidstheden om hvad jeg skyldte mine elskede Børn, og hvad jeg skyldte mit Fædreland — mit Fædreland, som jeg troede at burde bidrage min Skjærv til at forsvare, som jeg troede ogsaa paa et lavere Standpunkt at kunne gavne som Befalingsmand. Fædrelandet seirede.«

Den 1ste Mai afreiste han til Hæren, fik Kommandoen over 1ste Komp. af 5te Reserve Bataillon, der var formeret i Aalborg af Vendelboere, nogle af Hærens flinkeste Tropper, og afgik med dette i Midten af Mai til Fyen. I Slutningen af Juni kom han med 1ste Infanteribrigade under General Bülow til Fredericia, og tiltraadte strax Marchen mod Syd gennem Kolding og Christiansfeld. Han fik nu Feltlivet at prøve med dets Forposttjeneste og trættende Alarmeringer. Til Slag kom det dog ikke, eftersom en ren defensiv Holdning paabødes os af Hensyn til de diplomatiske Forhandlinger. Vaabenstilstand afsluttedes den 1ste September, og varede i 7 Maaneder, nemlig til 2den April 1849.

Under den forlagdes Tuxen til Nørre-Jylland, hvor han kom i fortræffelige Kvarterer, dels i Thisted, dels i Viborg, og overalt modtoges med en Forekommenhed, ja næsten Enthousiasme, der gjorde et levende Indtryk paa ham. Ofte hed det, at man kjendte ham længe inden han kom, han var jo den bekjendte Kapitain Tuxen, de Fattiges Velgjører og trofaste Ven.

Vinteren svandt hurtigt, og Foraaret 1849 kom, da der for Alvor vinkedes til det blodige Stævne.

I Slutningen af Marts gik det Syd paa. Tuxen kom med Bülow's Brigade til at deltage i Kampen ved Kolding den 23de April. Kun faa Dage derefter, den 5te Mai oprandt for ham, som han skrev, »det første Solglimt paa hans Krigerbane«, idet han fik Karakter af Major og overdroges Dannelsen af 4de Forstærknings Bataillon. Han saa det som et Smil af Lykken, thi han kunde ikke tro Andet, end at det var en Gjennemgangsstilling til en højere Kommando, og til Gjenindsættelse i Hæren. Han gav sig med Ihærdighed i Lag med paa Fyen at uddanne Kompagnierne og sammenarbejde sin Bataillon, men Tiden var knap, da man krævede Bataillonens Tilstedeværelse i Fredericia under den der paa-begyndte Beleiring. I Fredericia var han tilstede under hele Bombardementet, men Feltlivet med dets Farer tiltalte ham; han fandt sig udmærket tilpas, og hans gode Humør fornægtede sig ingensinde. I Udfaldet fra Fredericia den 6te Juli tog han derimod ikke Del, eftersom Forstærknings Bataillonerne paa denne Dag dannede Reserve og havde Ordre til at besætte Fredericias Volde for, hvis Kampen var gaaet vore Tropper imod, da at standse den eventuelt frembrydende Modstander. Dagen blev en Hædersdag for vore Vaaben, og Tuxens Glæde der over var ubeskrivelig.

Med Fredericia Slaget var Fjendtlighederne i 1849 faktisk endte, idet Forhandlinger om Vaabenhvile strax optoges. Tuxen forblev foreløbig paa Fyen eller forrettede Vagttjeneste i Fredericia, indtil September, da han fik Ordre til at afmarchere til Kjøbenhavn med sin Bataillon. Den 5te September afmarcherede han over Odense til Nyborg, og derfra videre over Kallundborg, Holbæk, Roskilde til Kjøbenhavn, hvor Indtoget fandt Sted den 13de September. Tuxen var stolt over at føre den af ham dannede og som han skrev »ret smukke Bataillon« ind i Kjøbenhavn. Marchen Landet igjennem var et Triumphtog; overalt Æreporte, Sange og Taler, Musik og myldrende Dannebrogspaner. Byerne vare smykkede med Faner og Grønt, unge Piger kastede Bouketter og strædede Blomster, Mændene mødte med Fakkeltog om Aftenen. I Hovedstaden var Modtagelsen især storartet og Jubelen endeløs. I Sange og Taler tolkedes Nationens Erkjendtlighed og Tak, og Tuxen svarede med en Række af Taler.

Dog Glæden over Nationens varme Paaskjønnelse maatte hurtigt vige Pladsen for en berettiget Harmen over den Til sidesættelse, som han tilligemed andre Officerer, der frivillig havde meldt sig til Deltagelse i Krigen, fandt hos

Krigsministeren. Allerede August 1849 lod man ham vide, at han, naar Vaabenstilstanden indtraadte, vilde komme til at aflevere sin Bataillon. Dette var ham en ny, grændseløs Skuffelse. Han havde i 1848, da Krigsminister Tscherning kom til Veile, søgt denne, og freidig udtalt sig for ham. Han var tilfreds med denne Sammenkomst med Ministeren, der, som han skrev, »med Haand og Mund havde lovet ham, at han snart skulde komme i Betragtning«. Men Tscherning afløstes d. 16de November 1848 af Krigsminister Hansen, og om denne skrev Tuxen under 18de August 1849: »Krigsministeren fjerner mig fra Hæren tilligemed mange Officerer, der frivillig ere ilede til Fanerne, og have vovet Liv og Blod, set Døden Hundrede Gange under Øine, taalt Strabadser og lidt mangt et bittert Savn, blot sigende, at han behøver os ikke mere. Her er megen Uvilje i Armeen over denne Ministers hensynsløse, vilkaarlige, partiske, ja despotiske Adfærd«. Protest hjalp imidlertid ikke, og Tuxen, der for anden Gang i sit Liv saa sine Forhaabninger feilslagne, oplevede den Sorg at maatte afgive den Bataillon, han selv havde dannet, og med hvilken han havde delt Feltlivets Farer.

Tuxen helligede sig nu til Fredens Sysler og søgte strax Deltagelse i det politiske Liv. Han stillede sig som Kandidat til Folkethinget d. 4de December 1849 i Kjøbenhavns 8 Kreds, men opnaaede ikke Valg, hvorimod han næste Aar, den 28de Marts 1850, blev valgt til Folkethingsmand for Holbeks Amts 4de Valgkreds, og mødte dette Aar paa Rigsdagen, hvor han bl. A. fik Leilighed til at tale de Officerers Sag, der som Frivillige havde meldt sig til Deltagelse i Krigen, og som man nu behandlede paa en saa hensynsløs Maade. Her virkede han dog kun kort Tid. Han foretog endnu i denne Sommer en Sessionsreise til Kjøge, og efter et kort Sygeleie hensov han den 27de Novbr. 1850, i en Alder af kun 53 Aar.

Tuxen havde i sit Liv megen Modgang. Hans gode Evner og ikke almindelige Kundskaber vare anerkjendte i Hæren, — General Bülow, Seierherren ved Fredericia, under hvis Kommando Tuxen stod i 1849, udtalte om ham paa given Anledning, at han var vel egnet til en høiere Kommando — og naar hans Skjæbne havde været noget blidere, er der al Grund til at antage, at hans Evner og Virkelyst vilde have banet Vei for ham til en smuk Stilling i Hæren. Men den ulykkelige Reduktion i 1842 slog alle Forhaabninger til Jorden, og ihvorvel han i Krigsaarene ved Pligtopyldelse og Offerberedvillighed søgte at svinge sig i Veiret, traf han paa en Modstand, som han ikke formaaede at overvinde. Dette i Forbindelse med mange andre Sorger — han udtaler selv at have gennemgaaet »mere end nogen

Dødelig aner eller nogensinde faaer at vide — har sikkert været medvirkende til hans tidlige Død.

Kjærlighed var Grundakkorden i hans Liv. Han var for sine Børn en overordentlig kjærlig Fader; med Kjærlighed virkede han for Samfundets ulukkelig Stillede, og med Kjærlighed omfattede han sit Land. Med Rette staaer der under det Billede af ham, der efter Krigen bragtes i Handelen :

»Med Mod og Lyst blandt de Stridende

»For Danmarks Sag —

»I Freden han søgte de Lidende

»Under Fattigmands Tag.

Hans efterlevende Hustru af 2det Ægteskab, med hvem han knap et Aar havde den Lykke at samle, hensad efter hans Død med fire Børn af Tuxens 1ste Ægteskab, foruden med et femte Barn, der fødtes kort efter Faderens Død. En haard Prøvelsens Tid oprandt for hende. Til Sorgen over Tabet af den Afdøde knyttede sig Vanskeligheden ved den hende stillede Opgave at føre de fem faderløse Børn frem i Verden. Men med et gudhenvigent Sind førte hun den igjennem, og ved utrættelig Opofrelse erhvervede hun sig det dybeste Krav paa Børnenes Erkjendtlighed.

a 1. **Elisabeth Christiane Birgitte Tuxen**, f. ²⁵/₃ 1835, Kjøbenhavn, † ¹³/₇ 1852.

Efter at have erholdt Uddannelse til Lærerinde fik hun Plads som saadan paa en Gaard i Koldingegnen, men var svag, og døde paa et Feriebesøg i Kjøbenhavn.

b 1. **Christian Frederik Frands Elias Tuxen**, f. ¹⁴/₂ 1837, Kjøbenhavn. * ¹⁶/₁₂ 1863, *Johanne Maria Clementine Lassen*, f. ³/₈ 1842, Ringsted, Datter af Kjøbmand, Formand for Borgerrepræsentationen i Ringsted H. F. Lassen og Elise Henriksen, Datter af Postmester Henriksen s. St.

Blev Landkadet 1853. Sek. Lt. med Anciennitet fra ¹/₁₁ 1854 og gjennemgik derefter den Kgl. militaire Høiskoles Generalstabsafdeling. Ved Mobiliseringen d. ¹/₁₁ 1863 udnævntes han til Adjutant ved 2den Brigade, først under Generalmajor Vogts, senere under Generalmajor Kauffmanns Kommando, og deltog som saadan i Krigen 1864. I Decbr. 1863 afreiste han over Kiel til Eckernförde, hvor Brigaden fik Forposttjeneste paa Dannevirkestillingens venstre Fløi. Han deltog derefter i Forsvaret af Dannevirkestillingen (specielt i Kampen ved Mysunde d. 2den Februar), i Forsvaret af Dybbølstillingen (specielt i Kampen om Brohovedet d. 18de April), og endelig i Forsvaret af Als (Kampen paa Als d. 29de Juni). For sit Forhold under

Dybbølstillingens Beleiring udnævntes han den 27de Juni 1864 til Ridder af Dannebrog.

Efter Krigen forrettede han endnu nogen Tid Tjeneste som Brigadegeneraladjutant, blev $\frac{3}{8}$ 1867 Premierlieutenant og ansat i Generalstaben, hvor han i 6 Aar forrettede Tjeneste dels i den taktiske, dels i den topografiske Afdeling. Den $\frac{16}{8}$ 1875 udnævntes han til Kapitain og Chef for 18de Bats. 3 Comp. i Helsingør. I 1878 blev han atter kaldet til Tjeneste i Generalstaben og gjorde som Kapitain Tjeneste ved dens taktiske Afdeling, indtil han d. $\frac{13}{4}$ 1882 blev ansat i Krigsministeriet som tjenestegjørende under Ministeren, hvor han forblev, indtil han d. $\frac{19}{4}$ 1886 blev udnævnt til Oberstlieutenant og Chef for 2den Bataillon. Blandt forskellige Hverv, der have været ham overdragne, kan nævnes, at han fra 1880 til 87 var Lærer i Krigskunst ved Officerskolen, var Medlem af den under 1ste Mai 1883 nedsatte Befæstnings Kommission, overværede i 1876 det 16de franske Armeekorps Øvelser i Syd Frankrig i Omegnen af Montpellier, og i Sommeren 1883 Troppemanøvrer i Skaane, ved hvilken Leilighed han af den svenske Konge indbødes til Stokholm. Da Generalstaben i 1887 besluttede at udgive en Fremstilling af den dansk-tyske Krig i 1864, blev Udarbeidelsen overdraget ham. 1885 blev han som Ridder udnævnt til Dannebrogsmænd.

- a 2. *Elisabeth Caroline Medea Tuxen*, f. $\frac{21}{9}$ 1868, Kjøbenhavn.
 - b 2. *Axel August Tuxen*, f. $\frac{5}{4}$ 1872, Kjøbenhavn.
 - c 2. *Camilla Medea Tuxen*, f. $\frac{26}{8}$ 1874, Kjøbenhavn.
 - d 2. *Cai Tuxen*, f. $\frac{15}{5}$ 1877, Helsingør.
 - e 2. *Gerda Helene Tuxen*, f. $\frac{9}{12}$ 1880, Kjøbenhavn.
 - f 2. *Fohanne Maria Tuxen*, f. $\frac{24}{12}$ 1881, Kjøbenhavn.
- c 1. **Caroline Frederikke Margrethe Tuxen**, f. $\frac{22}{4}$ 1841, Kjøbenhavn, * $\frac{22}{4}$ 1869, Sagfører Cand. jur. *Christian Otto Peter Grundtvig*, f. $\frac{29}{11}$ 1829, Ringsted, † $\frac{11}{12}$ 1872. Han var bosat i Ringsted som Sagfører og tillige Kæmner der i Byen. En heftig Typhus bortrev ham efter faa Dages Sygeleie. Enken blev i Ringsted med 3 smaa Børn, som hun selv underviste, indtil hun for Børnenes Opdragelses Skyld tog Ophold i Kjøbenhavn 1881.
- a 2. *Fohanne Munthea Elisabeth Grundtvig*, f. $\frac{11}{2}$ 1870, Ringsted.
 - b 2. *Margrethe Frederikke Caroline Grundtvig*, f. $\frac{9}{10}$ 1871, Ringsted.
 - c 2. *Christine Grundtvig*, f. $\frac{11}{3}$ 1873, Ringsted.
- d 1. **Ludvig Frederik Ferdinand Tuxen**, f. $\frac{12}{9}$ 1844, Kjøbenhavn, * 1867 *Annie Spillett*, Datter af Skibskapitain Spillett.

Han havde Lyst til Søen, og da han ikke var saa heldig at blive antaget til Søkadet, gik han med Handelsskibe paa lange Toure, indtil han i de senere Aar selv førte Skib i faste Router ved den engelske Kyst. For et Par Aar siden forlod han Søen og har nu tilligemed sin ældste Søn Ansættelse paa en Papirfabrik i Sittingbourne i Kent.

a 2. Harry, f. 1868.

b 2. Annie, f. 1873.

c 2. Edward, f. 1878.

d 2. Caroline Mathilde, f. 1880.

e 2. Lewis, f. 1883.

Af C. F. A. Tuxens 2det Ægteskab.

- e 1. **Christian Frederik August Tuxen**, f. ²⁹/₁₂ 1850, Kjøbenhavn. Han gennemgik det v. Westenske Institut, men var i sin Opvæxt meget svagelig. Han bestemtes for Landvæsenet og fik praktisk Uddannelse deri hos Proprietair Lawaetz paa Refsnæs Gaard, hvorpaa han ansattes som Forvalter paa forskjellige Gaarde, senest hos Kammerjunker Neergaard paa Faareveile paa Langeland. Tilfældige Omstændigheder bevirkede, at han fik Interesse for Studiet af Kemi. Han forsøgte paa egen Haand at trænge ind i denne Videnskab, anskaffede sig kemiske Lærebøger og et lille Haandlaboratorium og studerede Faget i sin Fritid. 1872 indtraadte han paa den Kgl. Landbohøiskole som Elev, hvorefter han i Mai 1874 underkastede sig Landbrugsexamen, og i 1875 fulgte Professor Barfods Opfordring til ham om at overtage Posten som tredje Assistent i Kemi ved Landbo-Høiskolen. Allerede Aaret efter var han første Assistent, og søgte samtidig stedse mere at trænge ind i Faget, underviste deri, holdt Foredrag i det kgl. Landhusholdnings-Selskab, vikarierede gjentagne Gange for Professor Barfod, og blev 1881 udnævnt til Docent i Jordbundslære. Han har udgivet en Del agrikultur kemiske Arbejder, og gjentagne Gange foretaget Studiereiser i Udlandet paa offentlig Bekostning.